

చలం ఉత్తరాలు

(చింతా దీక్షితులు గారికి)

మొదటి భాగము

అన్నిహక్కులు గ్రంథకర్తవి.

మోడరన్ పబ్లిషర్స్,
తెనాలి.

దీక్షితులుగారిని చూస్తే
పున్నాగపువ్వు క్షాపకం
వాస్తవందంటుంది
చే

ఆకారమూ, పరిమళమూ-
కొనంటారు చలం, పౌ
లందుకని ఉపవ్యులకి.

దీక్షితులుగారు ఈ వృత్తరాలు దాచారు. ఆయన శ్రేమ ఎవరికో ఒకరికన్నా ఉపకరిస్తుందని ఆశ—ఈనాడు.

ఈ వృత్తరాలన్నీ ఇంగ్లీషులో వ్రాసినవి. చాతకానిచోట్ల తప్ప తక్కినదంతా తెలుగుచేశాను.

ఇతరులని గాయపరుస్తాయన్నవీ, అధికార్లని పేరువరసలుగా తిట్టినట్లీ, రెండు మూడు బూతులుతప్ప, తక్కిన విషయ మంతా ఉన్నది ఉన్నట్లు తెలిగించాను.

ఏమీ interest ఇయ్యవన్న కొన్ని సంగతులు వొడిలేశాను.

ఆయన నాకు వ్రాసిన ఉత్తరాలు దాచని, నా నిర్లక్ష్యం, నా అంధత్వం, అల్పత్వం—క్షమించ తగినవికావు.

ఈ వృత్తరాలలో నేను వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలు ఆయా నాటివి. ఈనాటికి చాల విషయాల్లో నా అభిప్రాయాలు మార్పు చెందాయి, చెందుతున్నాయి.

—చ లం

1—1—44

ఒ క మా టు

ఈ ఉత్తరాలు నేను దాచడానికి కారణం—నాకు కీర్తి తెచ్చుకుందామనికాదు, వెంకటచలంగారికి కీర్తి తెద్దామనికాదు. నేను ప్రేమించిన స్నేహితుల్లో వెంకటచలంగారు ముఖ్యులు. నా ప్రేమకుబదులు ప్రేమ ఆయన్నించి నాకు కావలసినంత దొరికింది. ఆయన ఉత్తరాల్లో నిష్కాపట్యమూ, ప్రేమూ, హాస్యమూ, హృదయవేదనా నన్నాకర్పించాయి. పైకారణాల

వల్లనే వారి ఉత్తరాలు వాచాను. అవి ఏప్పటికైనా ముద్రిస్తారనికూడా మేము ధయలమూ అనుకోలేదు.

ఈ ఉత్తరాలు చదివితే వేంకటచలంగారి హృదయానికి సమీక్షముగా పోవచ్చు. దాని లోతూ నైశాల్యమూ తెలుసుకోవచ్చు. వారిని సారస్వత కృషికే పురికొల్పిన భావోద్వేగం ఇందు గమనించవచ్చును.

ఆరమిక్ లేకుండా నిర్భయంగా మనుష్యుల్ని గురించీ సంస్థల్ని గురించీ చర్చించుకొనేందుకు ఉత్తరాల్లోనే సావకాశంవుంది. అట్టి చర్చలూ—అభిప్రాయాలూ— ఈ ఉత్తరాల్లో ఉన్నవి. కొన్ని ఖూటుగాకూడా ఉన్నవి. మా ఇద్దరికీ మిత్రులైన సమకాలికులూ ఇతరులూ చదివి కోపించరని ఆసిస్తాను.

నావల్ల వెంకటచలంగారికి ఉపకారం జరిగిందని అనుకుంటారేమో? ఇరవై ఏళ్లనుంచి మేము అన్యోన్యంగా ఉంటున్నాము. ఒకరొకరిని ఆశించిందేమీలేదు. ఈ మైత్రిలో వెలుగులే గాని నీడలు తక్కువ. నేను వారి కేవిధంగానైనా ఉపకరిస్తే వారు నాకూ అంతగా ఉపకరించారని నా నమ్మకం. ఈ ఉత్తరాలు కూడా అందుకు సాక్ష్యం చెప్పతవి.

వెంకటచలంగారు నేడు వేదాంతమార్గాల్లో వెలుగు నన్నే పించ పూనుకొన్నారంటే పూర్వజన్మలో వారెంత సాధనచేసి ఉండాలో తడజ్జలకు తెలుస్తుంది. ఈ అన్వేషణ తెలుగు సారస్వతానికి నూతనాలంకారాలు తెచ్చిపెట్టుతోందికూడా.

చింతా దీక్షితులు

Dear Friend,

నానస్ పేట—పూనా

4—7—27

‘సఖి’లో ప్రచురించిన మీకథల కన్నిటికీ మిమ్మన్ని అభినందానిస్తున్నాను. ముఖ్యంగా చెంచురాణి. ఉపోద్ఘాతం ప్రయత్నించి వ్రాసినట్టుంది. పైగా చిన్నపిల్లలికి వ్రాస్తున్నాననేధ్యాస మీ మనసుని విడవలేదనిపిస్తుంది. మనుషుల సహజభావాల్ని (emotions) చిత్రిస్తే మీరు, నాకింకా చావుండేది. కాని అది నా fad. ఏమైతేనేం, కథ చాలాగొప్పగావుంది. Settings చాలా అందంగా వున్నాయి. కథ చెప్పే పద్ధతి simple గా naive గా వుంది. చక్కనిపాటు.

క్రిష్ణశాస్త్రిగారి పద్యాలుతప్ప ఆ పత్రికల్లో తక్కినదంతా చెత్త.

౨

Dear Friend,

గుంటూరు

16—11—28

శాస్త్రిగారి పుస్తకం (ఊర్వశీప్రవాసం) అచ్చయింది. నాతారసంగతి ప్రకటిస్తున్నారుదాంట్లో. మీ శబరినికూడా కావ్యావళికి ఇమ్మని అడుగుతారట.

(నా కథలమీద పత్రికల్లో వ్రాసే) విమర్శలు చాలాఉల్లాసంగా వుంటాయి నాకు—దేశానికి జ్ఞానబోధకంగా వుంటాయి. మొత్తానికి అశీలాలు వ్రాసే వెంకటచలం అనేవాడు ఇంకా ఉన్నాడని జ్ఞాపకంచేస్తోవుంటాయి.

ఆంధ్రపత్రిక సంవత్సరాది సంచికవాళ్లు కథ పంపమని అడిగారు నన్ను.

Three cheers to Mr. G. V.

కవులహక్కు జాడ్యం, అజేర్నం, నన్ను కూడా పట్టుకుంది. కనక కంఠకాలం పనిచేసి శ్రమచెందానని పెన్షన్ తీసుకుందామని ఆలోచిస్తున్నాను. నేను వెల్లిపోతానంటే, నాకు రావలసిన దానికన్న కొంచెం ఎక్కువ పెన్షన్ ఇస్తారనుకుంటాను, సంతోషించి.

ఇన్నాళ్లు మీరు వాయకపోవడం నన్ను బాధపెట్టినా, మీకార్థు చాలా మనోరంజకంగావుంది.

సుబ్బారావు నన్ను భీమా చెయ్యమని ప్రాధేయపడుతున్నాడు. ఒకసంగతి — సహారాలో కలుపు తవ్వడానికి, Iceland లో పాముల్ని పట్టడానికి, ప్రిన్సిపాల్ రామకృష్ణరావు గారినించి చందా వసూలుచెయ్యడానికి కోమటిప్రీలో అందాలు వెతకడానికి, ఎవరన్నా మనిషికానలిస్తే, భీమా ఏజంటుని నియమించండి. పని జరిగితీరుతుంది.

సుబ్బారావు అనేపేరు భయోత్పాతమయింది. క్లాసులో సుబ్బారావు అని హాజరుపిలిస్తినా, నాగుండె ఒక గజం ఎగురుతుంది. నేను రేపు చచ్చిపోతున్నాననీ, భార్యా పిల్లలూ ఎల్లుండినించి మాడిపోతారనీ ! వాణుగు పుడుతుంది. భీమా సుబ్బారావు నాముందు నుంచుని వేలు ఆడిస్తో, “నేను ముందే చెప్పలేమా ?” అంటున్నట్లే వుంటుంది.

నా పుస్తకానికి పీఠిక వ్రాసిన శ్రీ శివశంకరశాస్త్రిగారి అవస్థమీద కరుణ చూపరేం మీరు ?

విమర్శకులు ఏమంటున్నారు ?

“సరేలే. ఆ crack అట్లాంటి పుస్తకం వ్రాశాడనుకో. అంత కన్న మంచిది వ్రాస్తాడని మే మెప్పుడన్నా అనుకున్నామా? కాని, మర్యాదస్తుడివి, బుద్ధిమంతుడివి, సువ్వు. పైగా అతన్ని సమర్థిస్తావా? వెనక వేసుకువస్తారా? Henry లో చచ్చు వ్యభిచారంలో అతన్ని మించిపోయినావే?” అంటున్నారు. పాపం !

3

తెనాలి

25—1—29

నేను చాలా sensitive. ముఖ్యం స్నేహితులవిషయమై. కొన్ని సమయాల వాళ్లని సరిగా అర్థంచేసుకోను. మిమ్మల్ని ఎప్పుడూ ఘనంగా ఎంచుకున్నాను—నా ఉపయోగంకోసం కాదు—నేను చూసిన వాళ్లలో Generally as one of the thoroughly-nice guileless persons (few they are) కాని యీమధ్య మీకు తెలికండా నేనేమో, మీరు మీ ఉత్తరాల్లో నన్ను దెప్పు తున్నట్లు కనపడ్డది. నేనేమన్నా చేశానా ?

మీకు బాగా తెలిసినలయన ఒకరు నాకధర్ని మీరు వెక్కిరిస్తున్నారని చెప్పారు. కాని ఆయనమాటల్ని ఏమాత్రమూ నమ్మడానికి వీలులేనిమనిషి. నాకధర్ని తిట్టడం అపరాధమని కాదు కాని, మీ ఉద్దేశ్యం మారితే, నాకు తెలియచేసి వ్రండే వారేకాదా అనుకుంటాను. పైగా నేనేమధ్య వ్రాసినవాటి విషయమై మానంగా పూరుకున్నారు కూడాను మీరు.

మిమ్మల్ని క్షమింపుణ్ణి చేసేటంత గొప్పకేసు చేశానా లేదా? మీనించి నాకు సంజాయషీకోసంకాదు. కాని నా మనసులో ఉన్నది వ్రాశేశాను.

నా అభిప్రాయం తెలియచెయ్యమని మీ ఉత్తరంలో మీరు పేసిన ప్రశ్నలుచూస్తే, మీరు సారస్వత వాతావరణంలో ఉల్లాసమాడుతున్నట్టు తెలుస్తోంది. ప్రస్తుతము, ముందూ, యీ తెలుగు సారస్వతం గతి ఏమిటని అలోచిస్తున్నట్టూ తోస్తోంది. కాని నన్ను సుఖంగా వొంటరిగా వొడిలేశారు మనుషులు. నా జోలికి ఎవరూరారు. లోకాన్ని తన్నేవాణ్ణి చూచి లోకం అవ సరమైన దూరానికి తానే జరుగుతుంది. ఈ మీన్యనహారపు టుత్తరంకూడా మీనించి ఎంతో ఉత్సాహాన్నిచ్చింది నాకు. అక్కణ్ణించి మీ ఉత్తమ హృదయం నన్నావరించినట్టే! మీ సూన్యతపృష్ఠాలు నన్ను పట్టించి, ఏంజబాబు వొస్తుందోనని నావంక చూస్తున్నట్టే, వుంటుంది నాకు. ఇంక నూకుతున్నాను-

మీ ప్రశ్నలకి సమాధానాలివ్వడానికి ఏమీ చేతగాని విమర్శకణ్ణి నియమించుకున్నారు. ఎందుకంటే సరిగాని విలవలు కట్టడంలో చాలా అసక్తి వస్తున్నట్టే నేను. నాకు తోచింది అది foolishness అయినా పైకి చెప్పడానికి భయంలేనివాణ్ణి మీకు చూపడానికి మీ ఛాలెంజ్ తీసుకుంటున్నాను. నాకు కవిత్వం (అంటే పద్యరచన) అంటే ఏమీకెలీదు. కనక నామాటల విలువలకి కొంత ఎడం వొడిలిపెట్టాలి.

(నంజూరి) సుబ్బారావుకి మీరిచ్చిన విలవతో నేను చాలా తీవ్రంగా జేధిస్తాను. In this age of vaporous cowardly pointless poetry of vain longings, his is a healthy departure, dealing with real desires and definite flesh and blood. But for the handicap of his flippant language, he would have been a lasting force. But Subba-

row is weak. మొహమాటం మనిషి. అకస్మాత్తుగా ఓ ఉదయం కళ్లు తెరిచేటప్పటికి అతనికి తటస్థించిన 'జైరానిక్' తీర్చిని భర్జించుకోలేక, ఒకటి రెండు తుక్కు అవస్థపుపాటలు వ్రాశాడు కూడాను, తన ఆరాధకుల్ని సంతోష పెట్టడానికి.

మిత్రుడు ఆత్మరూప మొన్నలంటున్నాడు. "తెలుగుదేశం degenerate అయింది. కొత్తరక్తం ప్రవేశమైతేనే కాని శాశ్వతమైనది ఉత్తమమైనది ఏదీ సృజించలేదు" అని. చాలావరకు అతనితో ఏకీభవిస్తున్నాను.

రచయితలు రెండురకాలు. ఒక ఉద్గ్రంథాన్ని (masterpiece)ని వాదిలిపోయేవారు. తాము స్వతంగా గొప్పది ఏదీ వ్రాయక పోయినా, సారస్వతానికి కొత్త జీవనాన్నిచ్చేవారు.

ఏ కొందరో యీ రెండూ చెయ్యగలవారుంటారు.

దేశం ఇట్లానే గొడ్డుపోయి, ప్రస్తుతం వచ్చిన గ్రంథాలకన్న గొప్పవి రాకపోతే తప్ప, 1900నం! తరువాత ప్రచురించిన పుస్తకాలలో ఒకటికూడా కొంతకాలం తరువాత నిలవదు.

మన సారస్వతంలో new channels of thought and path of art అభిప్రాయాలలో కొత్తకాలవలూ, కళలో కొత్త మార్గాలూ ప్రారంభించినవాళ్లు కొద్దిమంది వున్నారు. వాళ్లల్లో నేనొకణ్ణి. ఈ కాలపు రమ్యనుభవించికథలూ నాటకాలలో ప్రశస్తమైన వాటిరకాల్ని తెలుగులోకి ప్రవేశపెట్టాను. పశ్చిమ సారస్వతంలోంచి స్కాట్ తరువాతి ఉద్దేశ్యాల్ని తెలుగులోకి రానేలేదు, ఇంతవరకు. నేను కొన్ని చాలామంచివి వ్రాశాను. కాని నా టెక్నిక్ and ఐడియాస్, చాలాపాశ్చాత్య వాతావరణాన్ని సూచిస్తాయి. కనక మన నేలమీద ఆరోగ్యంగా అభివృద్ధి చెందవు.

రాజకీయంగా సాంఘికంగా ముందు దేశం ఏవిధంగా మారబోతుందో, దాన్ని పట్టి వుంటుంది నా పుస్తకాల విలువ. టర్కీ మల్లే చేతల్లోను ఆలోచనల్లో, యూరపేని అనుకరించబోతే, నేను గొప్పపూజల్ని పొందుతాను. అట్లా కాకపోతే, నాకు స్తానమే వుండదు. కాని ఈనాడు వాస్తవజీవితంలో, మాటల్లో, చాలామంది చూపుతున్న పోకడలనే నేను కళారూపంలో వ్యక్తంచేశాను.

ఇంక నాభాష ఒక ఆటంకం. Force of sincerity సూన్యత శక్తి, weight of passion — నా ఉద్దేశపు ఉద్ధృతము—తప్ప నాకు శైలిలేదు. కాని 'వైను'ను జాగ్రత్త పరిచే పాత్ర శైలి. ఈ పగులు జాషీలో యీ వైను చాలాపట్లు నిలవదు.

నా పుస్తకాల్లో ఏదీకూడా నిజమైన గొప్పదనం కలది కావు. ప్రస్తుతం పాశ్చాత్యదేశాల్లో అమలులోవున్న కళా విజృంభణకన్న గొప్పతనం నా పుస్తకాల్లో లేదు.

చలం సంగతే వ్రాస్తున్నాను ఇంతసేపూ—ఎందుకంటే నేను బాగా ఎరిగిన అతను అతనొక్కడే.

మీ సంగతి నా కెక్కువ తెలీదు. మీ వరూధినీ, చెంచురాణీ తెలుసు. అవి చాలా బావున్నాయి They are very good. మీ ఏకాదశి ఆహ్లాదకంగా వుంటుంది చదవడానికి. అంతే. మీకు శైలివుంది. ప్రేమాహాస్యమూ వున్నాయి మీలో. మీ శబరి చదవలేదు. మీరచనల్ని ప్రేమించే చాలా ఉత్తమ పురుషుల్ని ఎరుగుదును నేను. కాని నా స్వభావం మీనించి చాలా భిన్నం. కనక మీకు న్యాయమైన విలవ కట్టలేను. మీ రచనలో ఉప్పు కారం తక్కువగా తోస్తుంది. ఈ అభిప్రాయం నా

స్వతంత్రం. కాని మీ సూక్ష్మతమూ, మెత్తనిహాస్యం, చాలామంది ఎంత ఇష్టపడతారో ఊహించుకోగలను. కొంచెం కట్టు వొడి లించుకుని, ప్రయత్నిస్తే, గొప్పవి వ్రాస్తారని నా నమ్మకం. మీకు భవిష్యత్తువుంది.

మునిమానిక్యంవి ఆ నిమిషానికి కులాసాగా చనవడానికి పనికి వస్తాయి - All sentiment and tawdriness - ప్రస్తుతకాలపు కుటుంబ జీవనాన్ని ప్రతి బింబిస్తాయి—కాని Disgustingly-small.

M. N. Sastry ని ఒక రచకుడుగా ఎంచును. నాకు శివరామ శాస్త్రి తెలీదు ఎక్కువగా. రెండు మూడు కథలు చదివాను. ప్రస్తుతకాలపు రకాల్ని చిత్రించాడు—అంతకన్న చెప్పకోవలసింది ఇంకేంలేదు.

విశ్వనాథ—ఆయనకవిత్వం నాకు అర్థంకాదు. తప్పిడం చాలావరకు నాదే ననుకుంటాను. ఆయన నాటకాలలో ఏమీ గొప్పవికావు. Quite disappointing.

కృష్ణశాస్త్రి—ఆయన పూర్వసి is disappointing. ఇంకా వెన్నెముక గట్టిపడి, సూక్ష్మతమూ, ఉత్సాహమూ, అతని జీవితంలోకి—తద్వారా, కవిత్వంలోకి, వస్తే—తనవీమి అనుభవించానని ప్రజలు అనుకోవాలనుకుంటున్నాడో అదిగాక—తను నిజంగా ఏమి ఎట్లా అనుభవించాడో అదిప్రవాస్తే—అతను అద్భుతమైన గీతాలు వ్రాయగలడు. నా ఉద్దేశ్యంలో ప్రస్తుతపు రచకుల్లో అతను అగ్రగణ్యుడని. కాని అతని రచనలు అస్పష్టము, అనవసరంగా అయోమయం. రాబోయే తెలుగు కవిత్వం అతను తీసినదోవలో నడుస్తుందని నాకు నమ్మకంలేదు. కాని

స్వతంత్రంగా, నాకు గొప్పగా వుంటాయి అతని రచనలు. అతని fine delicate touch at the heart-హృదయంమీద అతనిచ్చే నాజూకు నొక్కులు. కాని అతను చాలామందికి ఏమీ అర్థం కాకపోవడంకూడా ఊహించుకోగలను.

జేముల కలంలో శక్తివుంది. తన కవిత్వం కోసమన్నా బతుకుతున్నాడు. కాని చాల సంకుచితం. ఇరుకు. బాగా కేంద్రీకరించగలడు. కాని విశాలమైనది ఏమన్నా ప్రయత్నించి తప్పిపోతాడు.

సభాపతి—అతని హృదయశక్తి నాకు ఇష్టం—ముందుకాలంలో జ్ఞాపకముంచేసే లేకపోతేనే—అతను మనకి జాన్సన్—ఒక force. ఒకప్పుడు మన సారస్వతంలో గొప్ప శక్తుల్ని పోగుచేసి, తోవలు తీయగల, opportunity వొచ్చింది అతనికి. కాని భౌదార్యమూ, జౌన్నత్యమూ తనలోలేక, తన స్వంతఘనతా, కుయుక్తులూ ఎక్కువై, ఆ opportunity పోగొట్టుకున్నాడు. తన స్వార్థాన్ని, కుర్వణీ, జయించగలిగే వుంటేనా !

నోరి—కవికిందనాకు తెలీదు—నాటకం మరి చెడ్డగాలేదు—ఎన్నవలిసింది లేదు.

నాయని—నాకు తెలీదు—అతని కవిత్వం నాకు నచ్చదు. రామరెడ్డిలో ఏమీలేదు.

బసవరాజు అప్పారావు—ఒక్క-గొప్ప కవిత్వపుపంక్తికోసం నూరుడబ్బల చత్తరాస్తాడు. ఇప్పటికే అతన్ని మరిచిపోవడం న్యాయంగా తోస్తుంది.

రాయప్రోలు—కొత్తయుగాన్ని ప్రారంభించాడు. మంచి కైలి. Thought (కొత్త అభిప్రాయాలు) సున్న.

మంచి సారస్వతం రెండవకాలు.

1. అందమైన పటంమల్ల గోడని వేళ్లాడుతో—మనసుని అందాలతో నింపేది.

2. ఉరిమి, చించి చెండాడి, మంచికో చెడ్డకో, జీవితాన్ని influence చేసేది.

మొదటిరకపు సారస్వతం ఇప్పుడు బల్లకొద్ది తయారవు తోంది. రెండోరకం చాలా స్వల్పం. రెండోరకం సారస్వతాన్ని దేశానికిచ్చేది నేను వొక్కణ్ణి. కాని నాకు వుండవలసినంత force లేదు. ఏదో ఓ దేశంలో ఇంతవరకులేని కొత్తదనం ఎక్కువలేదు నాలో. చెప్పదగిన కథలు, మీరూ నేనే. మనిషిరకం sincere, (సిన్సియర్,) మనం feel ఆవుతాము, feel అయింది వ్రాస్తాము. కాని మనలో కావలసినంత force వుందాలని నా నందేహం. ఆదర్శంకోసం అవసరమైనంత త్యాగంచేసి కష్టాలికి సిద్ధమాతామా? కష్టాలతో కాలిపోక, మిగిలి, అగ్నిపరీక్షకి తాళగల సత్తువవుందా మనలో? లేనప్పుడు గొప్పవి ఏంచెయ్యగలం, సృష్టించగలం?

తన యుగాన్ని influence చెయ్యగల గ్రంథకర్త.

1. వైశాల్యంలో బలంలో, పుట్టుకతోవచ్చిన గొప్పతనం వుండాలి అతని inner personality లో.

2. గొప్పగా త్యాగంచేసి బాధలుపడాలని నా నమ్మకం.

అందుకునే ఇప్పుడు దేశంలో వ్రాశేదంతా శాశ్వతంగా వుండబోతోందని నాకు నమ్మకంలేదు. గొప్పశక్తివున్న విష

యాల్ని మనము స్మరించటంలేదు.—ఏదో బలహీనంగా, పాలి పోయిన, అనారోగ్యమైన కైలిలో అంశంగా కనపడేవి వొస్తున్నాయి—ముఖ్యంగా గీతాలు.

అలిసి పోయినాను.

జబాబు ఏమన్నా కొంచెం వ్రాయండి.

(1929 లో దీక్షితులూ, చలం గుంటూరులోకలిసి పనిచేశారు. అప్పుడు ఈళ్ళుడుగిలో కక్కలో, జాతకాలలో, ఏమాత్రమూ నమ్మకం లేని చలాన్ని జాతకాలు నిజమోనో కాదో వాచ్చి చూడరాదా ? అని దీక్షితులు అంటే చలం వెళ్లి చూడకపోవడంకూడా మూఢత్వ మేనని వెళ్లాడు గుకనాడి అతని దగ్గిరికి దీక్షితులుగారివెంట. అక్కడ తన జీవితాన్ని గురించి ఆ నాడిలో చెప్పిన విషయాలు చలం కళ్లు తెరిచాయి, ప్రయత్నించి కొన్ని నెలలు ఆ గుకనాడి విషయాన్ని పరీక్షించి, భవిష్యత్తును చెప్పగల శక్తి లోకలో వుందని విశ్వసించక తప్పిందికాదు. ఆ జాతకాలలో చలాన్ని శాంతులు చెయ్యమనికూడా వుంది. ఈ లోపల దీక్షితులుగారు చలం తలనెప్పులు పోగొడతామని సూర్యసమస్కారాలు నేర్పి బదిలీపె వెల్లిపోయినారు.)

గుంటూరు

6—2—39

౪

Companion of my lungs and heart,

గొప్ప thoughts లో ప్రజ్వలించే మీకార్డు అందింది. ఈ పూరికి ఒక యోగాభ్యాసి వొచ్చి, అసనాలు నేర్పుతున్నాడు. ప్రస్తుతం సూర్యసమస్కారాలు కట్టిపెట్టి, ఆయన శిష్యుడిగా

చేరాను. సులభమైన ఆననాటూ, ఖాతి, చేర్చుకుంటున్నాను. రేపట్లించి మళ్ళీ సూర్య దేవుడిముందు వాక్యంగాలు ప్రారంభిస్తాను.

ఇట్లా చాలాపనిగావున్నాను. యోగి తరగతినించి 8-30 వొచ్చి, ప్రతిదినం పదింటిరాకా, పిల్లలు ఏక్కేందుకు గుర్రం కొనాలిఅని జట్టు అబ్బాయితో బేరంచేస్తాను. నేను కొననూ కొనను, అతను వొచ్చి బేరం పెట్టడం మాననూ మానడు, అతనూ నేనూ బేరం శాస్త్రంలో ఒకరికొకరం పాతశాల పెట్టుకున్నాము—అంతకన్న బేరం తప్పించే శాస్త్రంలో అంటే బావుంటుంది.

ఆ ముసలాడు, శుకుడు మాలతీబాయిగారి జాతకంలో రెండు శాంతులు విధించాడు. వారంలో అన్నిరోజులూ ఆ శాంతుల అనుష్ఠానంతోనిండి పోయినాను. శుకుడి ఆనరాచూసుకుని, నా నిరీశ్వర అహంభావాన్ని గాయపరచడం ఆమెకి సంతోషంగా వున్నట్టుంది. ఇప్పుడు మాయింటినిండా పవిత్రులైన బ్రాహ్మణులు, భోజనానికి వొచ్చినవాళ్లు, దాహానికి వొచ్చినవాళ్లు, ముట్టాకి వొచ్చినవాళ్లు, శాంతులు బేరమాడడానికి వొచ్చినవాళ్లు. అపరయుధిప్తుడు యీ పురంలో రాజనూయంతల పెట్టాడని, యీ మూలనించి, ఆ మూలకి ఈ బ్రాహ్మణినించి ఆ బ్రాహ్మణికి, నాకీర్తి పాకిపోతోంది.

నా జీవితంలో యీ ఆచారాలగొడవ ప్రవేశపెట్టి, పిచ్చి అయ్యారు కలంగితకి లొంగి మాయమైనారుమీరు. మీరు నాలో ప్రవేశపెట్టిన విశ్వాసం పూగినలాడుతోంది. నా బుజం మీదతట్టి 'కానీ' అని ప్రోత్సహమెవరిస్తారు !

మా హెడ్మాస్టరు కూతురు చచ్చిపోయింది. Assistant గోపాలాచారి కొడుకు చచ్చిపోయినాడు. నానంగతిసరే. ఈ ఏడు మాబడికి పుత్రదోష జాతకంగావుంచి. మీరు వెళ్లిపోవడం అదృష్టమే ?

గుంటూరు

6—3—30

౫

Dear pussy,

మీ coming కి ప్రతిదినం జవాబు వ్రాయాలనే అనుకుంటున్నాను. కాని ఈవారంమంతా, పొంగే అలలమీద కొట్టుకోడంగావుంది and all that rot; అంటే అదే ఓడా, తుపానూ... అంటే... ప్రయాణాల్లో పున్నానన్నమాట.

చాలా ప్రయత్నంమీద సూర్యనమస్కారాలు చేస్తున్నాను. ప్రతిరోజూ తప్పకుండా నన్ను నేను ముడులకిందా ఉంగ్రా కిందా, చక్రాలమల్లే, కట్టుకుని, విప్పకుంటున్నాను. అంటే యోగాసనాలు—వెన్నెముకకి చాలా మంచిది. వెన్నెముకని జావకింద కరిగిస్తాయి. అంటే నన్ను Jelly back-boned and weak-kneed fellow ని చేసి వొడులుతాయి. నరాలకు చాలా మంచి చేస్తాయి. ఈ విద్యలు, మీరే అభ్యాసం చేసుకుంటే వెన్నెముకచివరి lumbago వెన్నమల్లే కరిగిపోతుంది.

మా హెడ్మాస్టరు డంబాలకోరు, గర్విష్టి, తుచ్చుడు—స్వార్థ పరుడు, సోమరి, టక్కరు—అంటే... తెలుస్తోందిగా. నేనే మంటున్నానో !

తన గుమాస్తా వొచ్చాక జాతకంకాపీ ఇస్తానంటున్నాడు జోతి
మ్మడు. ఆ గుమాస్తా ఎప్పుడు వస్తాడో జ్యోతిషం చెప్పలేట్ట!
అలిసిపోయినాను.

Mrs భూషణం జాతకం చెప్పించాము. దాంటో తనకి ఇష్టం
లేనివన్నీ అబద్ధాలని ఆమె తగూలాడుతోంది. జాతకంలో,
ఆమె తన భర్తని కాల్చుకుంటుందని వుంటే, “చూశారా
ఎంత అబద్ధమో—పావురాల జంటమల్లేవుండే మమ్మల్ని
ఏమంటున్నాడో” అంటుంది.. “ఏంచెయ్యను ?” Mrs Bindle
చదవండి.

సుభ్రమణ్యంగారు. వాల్మీకి state కి వొచ్చారా? తరువాత
step శీతారామాంజనేయం. నాకధలసంగతి ఎత్తడ మెందుకు
ఇంకా ?

“నీచుట్టూవున్న పవిత్ర వాతావరణంలో” అంటున్నారు
మీరు. ఏమిటి మీ వుద్దేశ్యం ? my blooming chap,
ఇదంతా పై మెరుగు. లోపలంతా ఇదివరకటి, rogue and
heretic నేను.

ఎట్లావున్నారు మీరు ?

డాక్టరుగారు బెజవాడలో practice పెడతారు.

గుంటూరు .

14—3—30

Ξ

my dear pendulum,

మీ వుత్తరానికి వెంటనే జబాబువాసితీరాలని పిస్తోంది.
అంతవని తొందరలో వ్రాసినా మీ ఉత్తరం సోడామల్లే పొంగు
తోంది.

మీరు పెట్టిపోయిన ఆ మూర్ఖపు గొడవనంతా ఒక్కసారిగా మానేశాను. సూర్యనమస్కారాలు ముఖ్యం. అలిసిపోయినాను. ఏమాత్రం లేదు inspiration, బైటనించిగాని, లోపల్నించిగాని.

మా హెడ్డాస్టరు కుదర్చడానికి రోగుల్ని వెదకడంలో నిమగ్నుణ్ణి ప్రస్తుతం. కొంతశక్తివుంది ఆయనకి. కాని వుత్త non-sense మాట్లాడతాడు. ఆ సాహేబు. ఎన్నేళ్లకిందో చచ్చిపోయిన యీవూరి ఉర్సుమస్తానుని నిన్న కలుసుకుని మాట్లాడానంటాడు.

బల్లో అతనిజోరు తగ్గింది. ఈ ఎండవేడి అతన్ని మెత్తపడేసిందో ఏమో ? గోరెపిల్ల అయినాడు మరి

రోజూ నేను సుబ్బారావు జాగ్రత్తగా జరుగుతున్న సంగతుల్ని గమనించి గాంధీగారిని చర్చించుకుంటున్నాము. నా వ్రతసహాన్ని అణిచిపెట్టడం కష్టంగావుంది. ఏ సిమిషానో తెంచుకుని ఆయనతో చేరి పోతానేమో ? ఎవరికి తెలుసు ?

వాయి్య మీకు వ్రాయకండా గోలచేస్తుంది. అల్లరిది. పైగా మాలతీబాయిగారు చేరారు ఆమెతో. వెనకనించి కొడుతున్నారు కూడాను నన్ను.

మొన్న రైల్వో సారిస్ టాగురుగార్ని కలుసుకుంది. ఆయన పో చేతిని పట్టుకున్నారు. ఆయన్ని గురించి rave చేస్తోంది.

అచ్చుకి కథలు తయారుచేస్తున్నాను.

బెజవాడలో మీకు యోగాసనాలు నేర్పుతాను. మీ వెన్నెముక తాగుతుంది వాటిని.

ఈ Mrs. భూషణం నా బతుకుని చెడ్డకలగా మారుస్తోంది. ఒకటేగొడవ ఆశుకుడి జాతకం పట్టుకుని. “నేను సుఖంగా వుంటానని వుందికాదూ?”

“అవును.”

“సుఖంగా అంటే?”

“అంటే, సుఖంగా అన్నమాట.”

“ఎట్లా?”

“ఏం చెప్పను??

“మరి నా నల్లబైమూడో మేట ఏం జరుగుతుందో చెప్పలేదే?”

“మేషలగ్నం అంటే ఏమిటి?”

నాకేం తెలుసు?

మేషంవొచ్చి ఆమెకి లగ్నం చేస్తుందనా?

ఆ జాతకం అతను మోసాలమారిట. నన్ను వెళ్లి అతన్ని తన్ను మంటుంది. లేకపోతే తానేవొచ్చి అతన్ని తంతానంటోంది. ఇంక అతను ఆడవాళ్ళకి జాతకాలు చెప్పడనుకుంటాను.

2

గుంటూరు

9—4—30

రాత్రి 9 గంటలు.

Dear apple of my eye, or orange of my ear
or పంపరపనన of my nose,

బైట అందమైనవెన్నెల. మీ పెద్దమంచం మీదికి వేసుకునే చోటనే నేనుకూచుని వ్రాస్తున్నాను. మనం విటవి యిలు తిన్న

హోట మీరూ, నేనూ, సన్నీ, ముగ్గురం. విటమిను బాంబులూ,
ఫిరంగులూ—Happy days

మీ సభాపతి బైట పేక ఆడుతున్నారు—ఏక తారగాళ్లతో.
అతని నవ్వులో ఎదో పేచీవుంది.

Your editor of Pra—is terribly parasiting on Rama-
seshu, the good and weak. The latter's women com-
plain to my Zenana.

ఇవాళ నా పాలమనిషివచ్చి నాకో అమ్మాయి నిస్తానంది.
మధ్యాహ్నం ఇంకో అమ్మ వచ్చింది. ముసలమ్మవెనక ఒక
పడుచు ఆమెతో. She too offers her services.

ఆ మంత్రనాని ఇంకా నాకు ఇంటిపని చేస్తుంది. చరకాతో
ఆమెని సంస్కరింపలేక పోయానాము. ఉప్పు సత్యాగ్రహానికి
పంపి చూద్దామా ?

౮

బెజవాడ

12—4—30

Dear Paper-marker,

‘ప్రతిభ’ అరవ సంవత్సరాదినాడుకూడా బైటికి రాలేదనే
వార్త విని చాలా సంతోషిస్తారు. కన్నడం సంవత్సరాదికిగాని,
హాటెంటాట్ పాత సంవత్సరాది అర్ధరాత్రికిగానిరాదు. ఫరవా
లేదు. రామశేషు, the weak, and the desperate వైనపడి
ప్ర—సంపాదకుడు. జలగలాగు సారం పీలొస్తున్నాడు.

శుక్రవారం రాత్రంతా నిద్రలేదు గుంటూరులో. మిమ్మన్ని
బాధించిన పాతబాధలుకాక, రాత్రంతా చుట్టలుతాగుతో
మాట్లాడేరెడ్లు T. R. వొదిలేసి వెళ్లిన అమ్మాయి రాత్రంతా

చెడ్డకల లొచ్చి కలవరింపులు. రెడ్డిగారి చంటిపిల్ల ఒక ఎడతెగని ఏడుపు రాగంకింద మారింది. ఆ ముసలమ్మా, ఆ పడుచుతల్లి, ఆ యేడుపు మాన్పడానికని, ఆ పిల్ల ఆయువునమా ప్తిచేసే విధాలు మాట్లాడుకుంటున్నారు. తక్కిన బంధువులు అంతకన్న మంచి పద్ధతులు నూచించారు.

“మెతుకు పెట్టండయ్యా!” అయ్యడు నెలలురాని పిల్లకి! పాలు హరించుకోలేక ఏడుస్తున్న పిల్లకి!

౯

దెజవాడ

25—5—30

నా మానాన్ని ఉపేక్షచేసి వ్రాసిన ఉత్తరం అందింది. మీకు వ్రాయాలని అనుకోని రోజులేదు. కాని వ్రాయడానికి ఏమీ లేదనిపించేది. ఒక్కటేవార్త. పూర్వమ్మ పరిచయం అయింది. మీకు ఆ అభిలాషవుంటే, జరిగిన సంగతంతా వ్రాస్తాను.

చాలా విశ్వాసంగా రోజూ సూర్యనమస్కారాలు చేస్తున్నాను. వినాయకుణ్ణి, అతనితండ్రినీ స్తుతిస్తున్నాను. తరువాత నిద్రపోతాను, లేక బద్ధకంగా పడుకుంటాను—ఏమీ చెయ్యటం లేదు. రాత్రంతా నిద్రపోతాను. ఈనిద్ర నాకుమంచి చేస్తోంది.

వ్రాయడమా? ఎందుకు? ఏం ఉపయోగం? ఎవరికి? వ్రాయడానికి అర్హత వుందా నాకు?

ఒక్కసారి తెంచేసుకుని జైళ్ళకు వెళ్లేవాళ్ళతో కలవడం నా ధర్మంకాదా? ఏ కొన్ని శతాబ్దాలకో, దేశాన్ని సంచలించ చేసే ఉద్రేకాన్ని చూస్తే నాకేమీ ప్రేమలేదు. కాని—ఎందుకూ కొరగానివాళ్లు క్షుద్రులు భీరులు, ప్రవాహంలోదూకి ఎదురీదుకో

ఆ గాలివేగానికి సంతోషిస్తోవుంటే, దగ్గరికి వెళ్లడానికి భయపడి, వొడ్డున చూస్తోనుంచున్నాను. దొంగలు, నీచులు, అబద్ధులు, రాక్షసులు, వీళ్లందరూ త్యాగంచేసి, ఆ వొక్కత్యాగంతో, నాకన్న అధికమైన పొందారు. వెయ్యి సాహసమైన ఆలోచనల కన్న ఒక్క సాహసకార్యం శక్తివంతమైనది. ఇతరులకి 'ప్రీచ్' చెయ్యడానికి నాకేమి అర్హతవుంది ? తొలిగి—మరుగుపడి, చూస్తో, ఆశీర్వాదించడం వుత్తమం.

కాని... నవ్వుతో ఒక మిత్రుడితో “జైలుకి వెళ్లడంకన్న యీ ముగ్గురిపిల్లల్ని భరించడం కష్టమైనవని” అన్నాను. నిజం కాదా ? ఇక్కడ ఒక వాలంటీరు వున్నాడు. అతనిపిల్లకి జబ్బుగా వుంది. “నాకు వ్యవధిలేదు. ఈపిల్లజబ్బు నా దేశసేవకి ఆటంకంగావుంది.” అని వెల్లిపోయాడు. ఆపిల్లని పూర్తిగా ఉపేక్ష చేశారు బంధువులు. చాలా బాధపడ్డది. చివరికి చచ్చిపోయింది. ఇది హరిశ్చంద్రుడి త్యాగాల మూర్ఖంకాదా ? కొత్తవారి ఇంటో నాపిల్ల, డబ్బు లేకపోవడంవల్ల, బాధల పాలవుతోందంటే భరించగలనా ? నా పిల్లలకంటే నేను దేశాన్ని అధికంగా ప్రేమించటంలేదు.

నే నొకవేళ చచ్చిపోతే, అప్పుడు పిల్లలు నిస్సహాయులుకారా అంటే ! ఇప్పుడు మరి నేను బుద్ధిపూర్వకంగా వాళ్లని కష్టాలకి వొదులుతున్నానుకదా ! మృత్యువు నా చేతుల్లోలేదు. వాళ్లని అన్యాయం చేస్తున్నానని నేను నిందించుకోను అప్పుడు.

నా ఆలోచనలిట్లా వున్నాయి. ప్రతి విషయాన్ని ఇట్లా చీల్చి ఆలోచించే శక్తినిచ్చిన యీ చదువే లేకుండావుండి, ఏ సంకోచమూ లేకండా ఇటూ అటూ చూడకండా, తన పిల్లని చంపుకుని దేశసేవకి పోయిన ఆ వాలంటీరుమల్లే, గుడ్డిగా, సంఘ

చితంగా, నా ధర్మమని మంచికో చెడ్డకో, వెల్లిపోగలిగినట్టయితే, ఎంత బావుండేది అనుకుంటాను చాలాసార్లు.

కాని నా పిల్లల్ని రక్షించుకుని, దేశాన్ని నా దేశస్థుల్ని హత్య చెయ్యటంలేదా? అయినా, నాకు సమరంమీదనే ప్రేమ—కాని నాదేశం *country* మీదగాని, దేశస్థులమీదగాని ఏ ప్రేమాలేదు. వాళ్ల స్త్రీగూలమీద నా ప్రేమ, వారిమీద కాదు. వాళ్లతో చేరనందుకు సిగ్గుపడతాను. నాకూ తెలుసు, మీకూ తెలుసు, ఏదో లెక్కర్లు ఇవ్వడమూ, జైలుకు వెళ్లడం, మహా గొప్ప *heroic* సనికాదని. కాని ప్రజలు చచ్చిపోతున్నారు. నాకు చావంటే భయంలేదను కుంటాను. కాని చావాలని లేదు. జీవితమంటే ప్రేమ నాకు. దేశానికాని, బతుకు తరవాతి బతుకులోగాని, దేశంలోగాని, నాకు విశ్వాసంలేదు. సమరంలో చేరనందునల్ల పిరికివాణ్ణేమో ననుకోడం పిరికితనంకాదా? అక్కడికివెళ్లి దేశానికి నేను చెయ్యగల ఉపకారంకంటే, నెళ్లకండా ఉండడంవల్ల నావాళ్లకిచేసే ఉపకారం చాలాయెక్కువ. M. R. అన్నట్టు యీత్యాగం *out of proportion*.

కాని ఇదంతా తన భీరుత్వాన్ని సమర్థించుకోడానికి నా మనసు అల్లుకున్న వేదాంతమేమో? ఇట్లా ఆలోచించుకుంటో నిర్వీర్యుణ్ణిగా వుంటున్నాను.

నాయోచన మీకు అర్థమయిందనుకుంటాను. నన్ను ప్రోత్సహించే ఆలోచన ప్రేమకాదు. పిరికినని నన్ను నేనే నిందించుకోడంవల్ల కలిగేబాధ.

కాని యీ ఉద్యమం మొదటిరోజుల్లో శిబిరాల్లోని మహా తృప్తిని చూసినపుడు, గొప్ప అనుభవాన్ని మిస్ (miss) అవుతున్నా సనిపించింది.

ప్రతికక్షుల అన్యాయాన్ని, అబద్ధాన్ని, చదివినప్పుడు నా రక్తం వుడుకుతుంది... కాని వారివల్ల బాధితులైనవాళ్ల మీద జాలిఅన్నా కలగదునాకు. గాంధీగారుకాక ఇంకెవరుమాట్లాడినా నాలో ఏ సంచలనమూ కలగదు.

డాక్టరు ఉద్యమంలో పనిచేస్తున్నారు. జైలుకి చాలా దగ్గిరిగా వున్నారనిపించింది ఆమె. కాని నా నిర్భూతాహం ఆమె మనసు మీద పనిచేసినట్టుంది.

మాలతీబాయిగారు చాలా ఉత్సాహం చూపుతున్నారు మాటలతో. మే, వసంత్, అంబరూ, orthodox ఖద్దరు వాలాలు. డాక్టరు రోజూ రెండుగంటలు వోడుకుతారు. మీరు వోచ్చి మమ్మల్ని చూడకూడదూ ?

మీ పద్యాలతో, మీ ఆత్మనించి మాధుర్యంతో నిండిన మీకవిత్వంతోవోచ్చి, మాలో నవజీవనం కల్పించరామా ?

మిమ్మల్ని రమ్మనడం స్వార్థం.

డబ్బు దొరికితే, వోచ్చేవారం అక్కడికి రావడానికి ప్రయత్నిస్తాను. కాని ఎక్కడా వుండలేను. Home-sick అవుతాను. కొత్తఇళ్లలో వూళ్లలో నాకు చాలా ఇబ్బందిగా వుంటుంది.

౧౦

ఇంకా గుంటూరు

8—7—30.

Dear నశ్యాఘాతకా,

తమామానంగతి. మీ బ్రాహ్మసమాజపు గృహస్తులేడు రా— ఆయనా, నాకీకథ చెప్పిన ఆయనా ఒక టైలుపెట్టెలో ప్రయాణం చేస్తున్నారు. ఇద్దరూ నిద్రపోతున్నారు. ఇంతలో

పక్కబలమీద పడుకున్న ఒక అమ్మాయి కేకవేస్తూ రా—ని తిడుతో లేచింది.

“ఏం చేశావురా, లంజకొడకా !”

రా—ఇంకా నిద్రపోతోనే వున్నాడు.

“చూడండి, దొంగవెధవ, నిద్రపోతున్నట్టు ఎట్లా పడు కున్నాడో...”

రా—లేచి తానేమి ఎరగనంటాడు. కాని ఆమెమాత్రం అతను తన కొమ్ము పట్టుకున్నాడని గోలపెట్టింది.

వెం—తను మోటారుతోనహా వుట్టినట్టు నటిస్తున్నాడు. ఆమె యాభైయేళ్లవయసుతో వుట్టినట్టు కనపడుతోంది. పాపం!

నా భవిష్యత్ కీర్తి మందిరానికి మోచ్చేవారం వునాది వెయ్యి బోతున్నాను. అంటే ఒక పాఠశాల స్థాపిస్తున్నాను, ఒక తరగతి, ఒక ఉపాధ్యాయుని, ఒక విద్యార్థిని, ఆసంస్థకు నేను ప్రిన్సి పాల్—మూలతీబాయిగారు వైస్ ప్రిన్సిపాల్. బోర్డర్లనికూడా తీసుకుంటాము. ఈ యేటికి 5-7 మధ్యవయసు పిల్లల్ని.

బెజవాడ

17—7—30

Ref : to his letter no : nil Dated nil, addressed to this dear Kiddie-trainer.

Dear Head of muffs,

అవును. రా—మనిషేననీ, మనిషికివుండే లోపాలు అతనికి వున్నాయనీ తెలుసు. కాని తనకి అవేమీ లేనట్టు అతనుపెచ్చే pose తో నా తగాదా.

ప్రస్తుతం ప్రజలమీద చాలా కోపంగావుంది నాకు. పిల్లల్ని బడికి (అంటే నేను స్థాపించినబడికి) పంపని తలితండ్రుల ఉపే

క్షనీ, నిర్దయనీ, నిరుపయోగాన్ని, తలుచుకుని మండిపోతున్నాను. Mrs. Bhushan నాబట్టి టీచరుగా చేరతానంటోంది. చేరిన యీనలుగురు కూనల్ని ఆమెనించి ఎవరు తప్పించగలరు, దేవుడుకాక! వాళ్లని కాల్చుకుని తినేస్తుంది. ఈవూరుమీద దండెత్తింది. ఆమె బైబిల్ దేరితేచాలు, స్త్రీ పురుషులు పిల్లలూ, ఎక్కడివాళ్లక్కడ చెవులపిల్లుల్లాగ చెదిరిపోయి దాక్కుంటున్నారు. వుండుండి ఏదో ఓ వికారపుపేరు వుచ్చరించి, “అయన అల్లుడు ఎక్కడ వున్నాడంటుంది. ఆ అల్లుడు మీరేనని నిర్ణయిస్తాముమేము. మాబజ్జి సారంభం మీ బాబాలోయ్ నాన్న బాబాలోయ్ తో. కనక మాబజ్జి పురోవృద్ధి, నాశనమూ వీటికి మీరే బాధ్యులు. మీరు మాబజ్జికి God-Father.

ఆదివారం మీకోసం ఎదురుచూస్తాను.

నరసారావు పేట

22—7—30

Dear Letter-head.

ఉమా స్వచ్ఛా నన్ను ఈవూరినించి కదలనీ నంటాడు, కాని, భార్య, పిల్లలు, కుక్కలు, ఎలక్ట్రిక్ దీపాలు, వంటమనిషి, రోగులు, మందులు—ఇవన్నీ లేక ఏకాకినైన నాదిగుల్లు మొహం చూడలేక మెత్తపడుతున్నాడు.

ఏమీ లేకపోతే జైలుకి వెళ్లరాదా, అని సూచించాము Mrs. Bhushan ని. కాని వినదు. నాబజ్జిని పురిటింటిలోనే ఎన్నెమ్మకొట్టింది. కాని సాగిస్తున్నాను. చాలా సాహస ప్రయత్నం చేశాను. తేలతానో మునుగుతానో. నా మామూలు cynicism కి లొంగిపోతే, ఎప్పుడో పోమేచి ఈబజ్జి. మనుష్య స్వభావంలో, తెలివి, అమితమైన విశ్వాసాన్ని సంకల్పించు

కుని బడిబీవనాన్ని నిలపెడుతున్నాను. కథ చాలావుంది. నాదని
ఇచ్చిన శుక్రనాడి జాతకం నాది కాదని రూఢి అయింది.
చూశారా, నాభావి ఔన్నత్యం కూలిపోయింది. ఏం చెయ్యను?

౧౩

దైజవాడ

10—8—30

my dear Financial adviser to the Government

ఈవాళ వ్రాద్దామంటే ఆదివారం కవరులేదు. నరసారావు
పేట వెళ్లానంటే ఉమాన్ బచ్చా స్నేహితులకికూడా ఉత్తరాలు
వ్రాయసీడు. అక్కడ టీచర్లు, విద్యార్థులూ, నా అనుచరులు.
అతను వొంటరైపోయినాడు. నన్నెట్లానా వొదిలించుకోడమని,
వాళ్లకీ వీళ్లకీ మొక్కుకుంటున్నాడు.

నేనేమీ వ్రాయటంలేదు. మొదటిసారి నా జీవితంలో, ఏ
ఆశయమూ, ప్రయత్నము లేకండా, నావంటి యువకుడు ఎట్లా
సుఖంగా బతకాలో అట్లా బతుకుతున్నాను—తినడమూ, నిద్ర
పోవడమూ, కబుర్లూ, వేళాకోళాలూ, తిరగడమూ, చాలా
హాయిగా అందంగావుంది. నరసారావుపేట నీలపు ఆకాశం,
దూరపు శుభ్రమైన కొండలూ పచ్చని జొన్నచేలూ, ఎత్తైన
చేలు కల్పించే మాటుని వినియోగించుకుంటున్నాను.

ఆపక్కనోచేను—ఈపక్కనోచేను.

ఉమాన్ బచ్చాని చాలా తిప్పలు పెడుతున్నాను.

ఈబడి, బడిఅంతా కాదులెండి, ఆ బక్క చీకటిగుహ, ఆ
గుహలో స్వార్థపరుడైనబచ్చాతప్ప—ఈ పూరం చాలా
అష్టం. అప్పుడిప్పుడు నాయని సుబ్బారావుగారి చూస్తో
వుంటాను.

నరసారావుపేట, అకాశాలూ, చేలూ, చేలలో పాటలూ, పాటపాడే పడుచులూ, అన్నీ అందాలే. కాని మనుషులనిండా రోగాలు.

31—8—50

Dear corrector,

నా worthy సోదరుడి ముద్రాలయంలో అచ్చపుతున్న నా sex పుస్తకంపేరు 'స్త్రీ' దాని అంకితం ఇట్లా వుంటుంది.

ఒక్క నిమిషంనాకు

విశ్రాంతి నివ్వక,

మహా ప్రణయమూరుత వేగాలమీదనో,

అగాధవియోగ భారంకిందనో

చీల్చి, నలిపి

ఊపిరాడనీక

నా జీవితాన్ని పాలించే

స్త్రీ లోకానికి

నివేదితము.

దీని మర్యాదా, వ్యాకరణమూ, పరిక్షించండి. ఏమో, ఇది స్త్రీలోకానికి నా farewell ఏమో, చివరికి నేనూ మారబోతున్నా నేమో ! ఎవరికి తెలుసు ?

(లోయర్ సీనియర్ క్లాసులో ఎవరో తుమ్ముతున్నారు. నేను మారనుగావును !)

౧౫

నరసారావుపేట

Dear Romain Rolland,

1—9—50

మేమూ, నేనూ, డాక్టరుగారూ, సారిన్. కల్లు, పెదిమలూ, తలకూడా చివరికి, రోమెన్ రోలెండువి, మీకుమల్లే వుంటాయి

అని చర్చించి నిశ్చయించారు. ఏమైతేనేం, ఇద్దరూ రామకృష్ణ భక్తులు.

(దీక్షితులుగారు పంపిన Romain Rolland ది రామకృష్ణ పరమహంస జీవితము చదివి.)

1. అంత దూరదేశంనించి హిందూ ఆధ్యాత్మిక జీవిత నూత్రాన్ని గొప్పగా అర్థం చేసుకున్నాడు.

2. కాని ఆయన treatment rationalistic గా లేదు. అందు చేతనే అంత అందంగా గొప్పగా, సహాయకారిగా వుంది. Explain చెయ్యడానికే ప్రయత్నం వుప్పుంలో పరిమళాన్ని సలిపేసును.

3. కాని పాఠకుడు పొందే అనుభవం పరమహంస జీవితం లోని సంగతులు చదవడంవల్ల కలుగుతోంది కాని, గ్రంథకర్త ఉద్దేశ్యాలవల్ల reflections వల్ల కలగడంలేదు. His thoughts are wise and learned, but not great or emotional.

4. ఎంతైనా బైటనుంచే చూస్తున్నాడు అతను. Life and intuition are lacking.

5. గొప్పగ్రంథం. మహాపురుషుల జీవితాలు సాధారణంగా మనం చదివేవన్నీ జీవంలేని—ఎందు సంగతులూ. superstitious ప్రేరిపొగడ్డలూ.

అందుకనే యీవు స్వకానికే ప్రాణం పోయ్యగలిగితే ఎంత గొప్పది అయ్యేది అనిపిస్తుంది. చాలాసార్లు నాకు బాధకలిగింది. ఇంకొంచెం ఔన్నత్యానికి వెళ్లకూడదా ! దాహం కొన్ని నా ఆత్మని ఇంకొంచెం గాఢంగా నింపకూడదా అనిపించింది. తీపి తక్కువైన తేనెని తాగుతున్నట్టుంది.

ఇంతకీ రోలెండు గొప్పతనంకాదు, రామకృష్ణ గొప్పతనం కనపడుతుంది.

ఆ ఇంగ్లీషుకైలి చూడండి. ప్రాంతంలోంచి తర్జుమాగావును. It is laboured; and often the attempted flights into poetry are lifeless and absurd. ఏమైతేనేం నన్ను, చివరికి నన్నుకూడా, రామకృష్ణ జీవితాన్ని సంపూర్ణంగా తెలుసుకో వాలన్నంత కదిలించింది.

ఈమార్పు కనపడుతోంది నాలో. మతమూ భక్తిరకం పుస్తకాలు చదివి ఎన్నోయేళ్లయింది. చదవాలని ప్రయత్నించాను, కాని భరించలేక పోయినాను. మతం పుత్ర foolery లాగు, వెర్రి, మోసమూలాగు కనిపించింది. చాలా యేళ్లకింద రామకృష్ణ, వివేకానందా, పుస్తకాలు చదివితే, అవి చాలా simple and foolish గా కనపడ్డాయి. వాళ్లు చెప్పేదంతా ఇది వరకే నాకు తెలుసు ననిపించింది. స్కూలు కుర్రాళ్లకి ఉపన్యాసాలలాగున్నాయి. ఇప్పుడు రామకృష్ణ చెప్పేకథలూ, విమర్శలూ, simple and naive గా వున్నాయి, కాని వాటిని నేను enjoy చేశాను. ఒక సందిగ్ధ సమయంలో ఆ పుస్తకం నాచేతికి వచ్చింది. అంతం లేకండా అట్లా ఆ పుస్తకం చదువుతోనే వుండా లనిపించింది. effect నామీద అట్లానే వుండాలనిపించింది. కాని సందేహమూ అంధకారమూ నన్ను చాలా త్వరగా ఆవరిస్తాయి. బహుశా, రామకృష్ణ ఎవరినంగతో అన్నట్టు. “ఈ జన్మలో” కాదేమో నాకు.

ఈ పుస్తకానికి బిళ్లకొనేందుకు డబ్బులేదు.

౧౬

బెజవాడ

8-9-30

Dear depressed dad,

అవును. మీ వుత్తరమంతా విసుకూ అలసటా పలుకుతున్నాయి.

స్త్రీకి అంకితం—‘స్త్రీకి’ అంటే ఎవరో ఒకరికే అనుకుంటారు. అందుకని స్త్రీ “లోకానికి” అనే వుంచుతాను.

Busy, unhappy, efficient, ‘cruelly treated by fate’ Head-masters even are allowed and are expected to take rest, sing, dance, and laugh for a while and see friends. కనక రంజి.

సుబ్బారావు నరసారావుపేట వొస్తున్నాడు. మేమిద్దరం కొండవీడు వెడతాము. అక్కణ్ణించి బెజవాడ—అక్కడ T. R. మమ్మన్ని కలుసుకుంటాడు. ఈ రుతువులో కొండవీడూ, ఫిరంగి పురం, చాలా అందంగా వున్నాయి. నరసారావుపేట రాత్రులు వెన్నెట్లో ఇంద్రజాలాన్ని పన్నుతోంది. in spite of umas-batcha. తరవాత పడవమీద వైకుంఠపురం వెడతాము.

ఈఇంటి పరిపాలకులు, ధనాగారంపైనా, భోజనాగారంపైనా, నిరంకుశాధికారి, గుడిపాటి ఉప్పుటూరి వంశాల ఆస్తుల travelling agent, వొల్లూరి సోదరుల ధర్మాల నిర్వయదారులు, ఆంధ్ర భీమాకంపెనీస్త్రీ శాఖకి chief organiser గా నియమింపబడిందుకు ఈరోజు బందరు వెళ్లిన మాలతీబాయిగారు, తన private secretary ని నన్ను మిమ్మన్ని సకుటుంబసభి వారంగా దసరా సెలవల్లో ఇక్కడికి ఆహ్వానించమని శాశిం

చారు. ఇక్కడ మాకు ఒక పెద్దఇల్లు (వెంకాయ నహాయంతో G. V. పెంచుతున్న) తోట, విద్యుత్శక్తి, కుళాయిలు, రెండు కుక్కలు, ఒక దిక్కులేనిపిల్లి, అప్పడప్పుడు మేక అతిథులు, కొన్ని దోమలు, ఇన్ని ఉన్నాయి. మీరు ఆహ్వానితులు. ఈ కింది పనులకై మీరు రావలసివుంది.

1. మీరు refresh కావడానికి
2. మమ్మన్ని solace చేసి సంతోషపెట్టడానికి.
3. ఆహ్వానాన్ని నిరాకరించడం మర్యాద మనుషులలక్షణం కాదు గనక.

4. మీ assistant in charge వుండే గౌరవం పొందేందుకు.

5. sonny ని 'చే' కి చూపి వాళ్ల పూర్వప్రేమ ద్వేషాల్ని తిరగపెట్టేందుకు.

6. నాకూ మాలతీబాయిగారికీ మధ్య తగాదాలు తీర్చి తగిన సలహాలిచ్చేందుకు.

7. నన్ను తగిన శిక్షణలో పెట్టేందుకు.

8. నన్ను రాజమండ్రి బదిలీచేయించేందుకు మార్గాలు యోచించేందుకు.

మీరు రావడం ఎంత సుఖంగా ఆనందంగా వుంటుందని నాకు !

మీకు కొండవీడు చూడాలనివుంటే, నరసారావుపేటరండి. మీ భార్యకి ఇక్కడ భోజనం చెయ్యడానికి ఆచారపు అభ్యంతరాలుంటే.

1. వంటిల్లు, భోజనాలయిల్లు, ఇంటికి 10 గజాల దూరంలో వున్నాయనీ

2. వాటిని నింపేటంత లావాటి బ్రాహ్మణవంటామె వున్నదనీ,

3. మీ భార్యని వంటింటి అధికారిణిని చేస్తామనీ, వారితో చెప్పండి.

మీరు రావాలి !

ఈపురాతన పట్టణాన్ని మేలుకొలిపి, యీ చచ్చిన వాతావరణానికి నవజీవనమిద్దాము.

బెజవాడ

12—1—31

Dear co-responsible offier,

మా—తీవ్రప్రయత్నాలవల్ల నన్ను యీ పూల్లో హెడ్క్వాటర్స్ రుగా మార్చారు. ఏమంటారు ? మీకు చెప్పవలసింది ఎంతో వుంది. మీతో చెప్పాలని చచ్చిపోతున్నాను. ఈలోపల మీ దగ్గరికి వస్తాను. కాని డబ్బులేదు. మీ స్నేహితుడు, అ—మన ఆఫీసులో నామీద చాలా విషంపోశాడు. నేను నడవడిలో, డ్రెస్ లో, మాట్లాడేలో, నడకలో చాలా careless గా వుంటానని వెళ్లి స్వయంగా పనిబట్టి చెప్పాడు. అతను నేనడిగినప్పుడు, ఈశ్వరుడిఎదుట తానేమీ ఎరగనన్నాడు. పొద్దస్తమానం మానవ జంతుసేవ మాట్లాడుతాడు మళ్ళీ.

మొన్న మాలతీబాయిగారు ఎవరితోనో వాదిస్తున్నారు. ఈ హెడ్క్వాటర్స్ కి ఈర్వ్య. అందుకని ఈయనమీద పైకి వ్రాస్తారు. ఈయనసంగతి వాళ్ళకి ఎక్కువ తెలుసా, నాకు ఎక్కువ తెలుసా? ఎవరికి బాగా తెలుసు నాకన్న ! ఎంత మంచివారు ? అంటున్నారు.

నేనెంత “మంచివారో” ఆమెకితప్ప ఎవరికి తెలుసు ?

ఇంక నరసారావువేట రైలునుచూసి మోణక నఖ్ఖిరేదన్న సంతోషమేగాని, నేను ఛార్జి తీసుకున్న నిమిషంనించి కరుణామయ మైన తన నడంమీద ఈశ్వరుడే నాకు ఓదార్పు నివ్వాలి. ఇంక వ్యరికీ చాతకాదు. ఎట్లావున్నారమీరు ?

మా—నా తరపున ఆఫీసులో ఈ వాగ్దతాలుచేసి వొచ్చారు నాకీపని తెప్పించేందుకు.

1. సరైన సూట్సు వేసుకుంటాననీ
2. ఎక్కువగా నవ్వననీ
3. అరవై ఏళ్లవాడిమల్లే నడుస్తాననీ,
4. నాకింది టీచర్లనీ జవాన్లనీ, రోజూ చివాట్లు క్రమంగా పేస్తోవుంటాననీ,
5. జీవితంలో బాధల్ని గురించి, నాగతి సంగతి రోజుకి మూడుసార్లు కనపడ్డవారితో ఏడుస్తాననీ, my old chap. మీతో ఏడుపు ప్రారంభించాను అప్పుడే.

౧౮

బెజవాడ

1—7—31

My dear Longfellow,

‘నఖ్’ కి మీరిచ్చిన ఆ చ త్తలంతా ఏమిటి ? నా ఆరోగ్యం చాలా ఛండాలుంగావుంది. రాజీనామా నిద్దామనీ చద్దామనీ తాగుదామనీ అనిపించేటంత. Good old (కొడాలి) సుబ్బా రావుగారికి ఆ లోకానికి బదిలీ ఐనరోజునించి మీకు వ్రాద్దామని. పత్రికలు అతన్ని వొదిలిపెట్టలేదు ఇంకా.

ఆ blasphemer శుకుడిసంగతి ఇప్పుడే మంటారు మీరు. మిమ్మల్ని కలుసుకుని మార్టాడా చెప్పింది. ఇంత అనారో

గ్యంగా లేకపోతే రాజమండ్రి వద్దను. ఈ హెడ్క్వాటర్సుపని చాలా ఘోరంగావుంది. మీకేం! అదృష్టం! హెడ్క్వాటర్సు బం, డిపార్టుమెంటు గ్లోరీ, తారకం వున్నాడు మీకు. తన పన్నెండోబిడ్డ పుట్టిన పండుగ చేసి, తన accommodating హెడ్క్వాటర్సు ఆహ్వానించాడని విన్నాను. ఇట్లానే అతను చాలాకాలం వంశాభివృద్ధిచేసి, కులాలు గుర్తులేని పుత్రపౌత్రులతో, యీ పవిత్ర ఆర్యావర్తంలో, consternation and confusion తీసుకు రావాలని కోర్కె.

D. E. O. సు—కొన్ని శతాబ్దాలనించి ఇక్కడ camp వేశాడు. ఉపన్యాసాలు, నిందలు, చివాట్లు, bombarding, surprise visits. తన మీటింగుల్లో తలగుడ్డల్ని హజరునూ నిర్బంధ పెడుతున్నాడు. చాలా న్యాయం. తలగుడ్డలే లేకపోతే అతని కంఠంవిని చెవుడువొస్తుంది. హాజరు నిర్బంధ కాకపోతే అసలు ఎవరూ వుండరు.

కాన్ఫరెన్సులు మండిపోనూ. వాటిని మీరు seriousగాతీసుకో లేదుగనక, చాలా enjoy చేసివుంటారు, ఆ కాన్ఫరెన్సుల్ని.

ఇప్పటికన్నా మీకు తెలిసివచ్చిందా, గాంధీ, అంతగా sincere religious man కాడనీ, మంచి రాజకీయవేత్త అనీ. He is tactful.

I am bitter : ప్రజల్ని ఎంత కొంచెంచూస్తే అంత మంచిది. మనుషుల్ని (నాతోకలిపి) చూసినకొద్దీ అసహ్యం వుడుతోంది.

పితాపురం - హంబక్ - నాయుడుగారునగం - వాళ్లనిచూసి భయపడి వాళ్ల రాగానికి నాట్యంచేసే వాళ్లరుచులకీ వంటచేసే క్రిష్ణశాస్త్రి, అంత మధురమైన కవిత్వం వ్రాయడానికి వీలేదు.

ఏదో శాంతంగావున్న మూలకపోయి, ఉరిబోసుకుని, తన Swan song కానియ్యరాదా ?

నేను పూజలన్నీ మానాను. మళ్ళీ red-hot నిరశ్వరవాదినై నాను—మోక్షదాయకా, ఏమంటారు ! మీ వృత్తరం ఎందుకు లగలపెట్టమన్నారు ? పితాపురాన్నా, లేక సభవారినా, ఎవర్ని చూస్తే భయం ?

వెం—ఎట్లా dedecorate ఆవుతున్నాడో గమనించారా ? దేహం ? మనసుకి అద్దం శరీరికి soul ఆత్మ లేదు. నాకు ఆత్మలున్నాయని నమ్మకంలేదు—కాదు ఆత్మ వుంటుందని నమ్మకం వుంది. ముఖ్యం rotten souls వుండి తీరాయి. ఆత్మలుమాత్రం లేవు.

గాల్సువర్డ్ - Forsyte saga చదవండి.

కవిత్వ తత్వవేది—వెంకటనారాయణరావు — తెలుగునీతి పరుడు—ఒక M. A. L. T. బోధనా పాఠశాలలోపని— రాయలసీమలో—ఆదేశాన్ని నేను పాములసీమ—అంటాను.

పరిక్షలు - పడక కుర్చీలో - నాకాలం మధురంగా గడిచేందుకు ఒక యూజేషియన్ అమ్మాయి B. A. L. T. నా ఆరోగ్యం ఎప్పటింత అడ్డాన్నంగానూవుంది. ఏం వ్రాయటంలేదు. జరగడానికి వీలులేని దివ్యసన్నివేశాలు నా జీవితంలో జరుగుతాయని ఇంకా కలలు కంటున్నాను.

మా పిల్లలందరూ ప్రస్తుత విద్యానిధానానికి తిరగబడి చదువు మానేశారు — ప్రభుత్వంవారు తమ educational policy మార్చుకునేవరకు ఒడికి వెళ్లరుట. సారిస్ వోడ్ హాస్ చదువు తోంది. వసంత్ foot-ball matches ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు. చే ప్రస్తుత ఆర్థికసమస్యలకీ, రూపాయమార్కపు మార్పులకీ

solution కింద పెల్లిచేసుకోవాలని లోపల ఆలోచించుకుంటూ జుట్టు పెంచుకుంటోంది.

మేమో పిల్లని పెంచుకుంటున్నాము.

ను—హఠాత్తుగా బడికివచ్చి నన్నుగానక, రిజిస్ట్రార్లు “ఎక్కడ ? ఎక్కడ ?” అని వ్రాసిపోతున్నాడు. ఒక ఇన్నూ రెన్ను ఏజంటు ఆయనకి ఒక కొత్త ఫోర్డుకారు బహుమతి ఇచ్చాట్ట. అది వుత్తవదంతి. ఈ జిల్లాలో బలవంతం భీమా చెయ్యనిబడి మీది ఒక్కటేనని తెలుసామీకు ?

అలిసిపోయినాను. లేకపోతే ఇట్లా వ్రాస్తోనే వుండును.

సంగతేమిటంటే నేను recluse (వొంటరిగా బతికేవాణ్ణి) వినాను. ఎవరినీ చూడను. ఇంటోవాళ్లతోతప్ప ఎవరితోనూ మాట్లాడను. పైగా లోకం నన్ను గృహచేదకుడంటారు. నేను వ్రాయను. ఏమీ చెయ్యను—ప్రాణాయమంతప్ప.

ప్రాణాయామంవల్ల ఫలితాలంటారా ? నా సూక్ష్మ శరీరం చాలా గొప్ప ఆధ్యాత్మిక బౌద్ధత్యాన్ని పొందుతోందో ఏమో గాని, ప్రస్తుతం నాకు భౌతికలాభం ఏమీ కనపడదు. అయితే ఎందుకిట్లానన్న నేను యాతనపెట్టుకుంటున్నాను అంటారా ? చెయ్యడానికి అంతకన్న ఘోరకార్యం కనపడక. నా ఆరోగ్యం బాగుచెయ్యడానికి కొంచెం హోమోపతి పంపండి.

ఆ bloody geographical chap టి. బి. వెంకట్రావు ఎవరో తెలీదు. మా విద్యార్థులు ఇంక ఈ యేటికి వుస్తకాలు కొనరు. నాకు 250 రూపాయలన్నా ఇవ్వడం న్యాయమని తెలుసుకోని ఈ ప్రభుత్వం, నా విద్యార్థులకి ఏమాత్రం ఇస్తుంది?

నాకు చాలా అవసరంగా ఒకమోటారుకారు కావాలి మరి.
నా యూరేపియన్ స్నేహితురాలు తీసుకరమ్మంటోంది.

రామశాస్త్రిగారు ఏమివాస్తున్నారు? బ్రాహ్మసమాజపు
నాశనచరిత్ర వ్రాస్తున్నారా? మీరు చదివేముందు ఈ వుత్తరం
పేజీలన్నీ ఓ విద్యార్థిచేత సరిగా సద్దించండి.

౧౯

బెజవాడ

18—10—31

Dear bob,

డాక్టరు అహో బలరావుగారు చచ్చిపోయిన షాక్ తో కుంగి
పోయి బాధపడుతున్నాను. ఆయనకీ మృత్యువుకీ సంబంధం
మనసులోనన్నా తలచుకోడానికి వీలులేని మనిషి ఆయన. ఒక్కో
క్కరే, నా స్నేహితులు, నాపక్షం నిలబడతారని నమ్మదగిన
వారు, క్రియమైన నా జీవితయత్నాన్ని, నా 'స్ప్రిగుల్' ని,
అర్థంచేసుకోగలిగినవాళ్లు, చచ్చిపోతున్నారు. కొత్తవాళ్లు
స్నేహం కావడంలేదు. అంటే వయసు మళ్లుతోందన్న
మాటేగా! ఇంకా ఇట్లా కొద్దిసంవత్సరాలు బతికితే, to
struggle and to swallow, ఒక్కణ్ణే మిగిలిపోతానుగావును!
డాక్టరుగారి గొప్పతనం తెలుసుకోడానికి వీలులేనిది. Feel
కావలసిందే. ఎందరికి తెలుసు? నాకు తెలిసిన గొప్పవాళ్లకన్న
చాలా గొప్పవారు ఆయన. నేను తుంగభద్ర వెళ్లేలేదు.

ఇండియాలో మతమంటే, ఈలోకపు స్నేహాలకి దూరం
కావడంలో కలిసిపోయింది, అందుకనే నాలోకాని ఇతరులలో
కాని మతరోగం చాలా భయపెడుతుందినన్ను.

౨౦

Dam Bloody School

14—11—81

my dear co-sufferer,

చూడండి, జి. వి. ఎంత గతికిదిగాడో—

1. అధికారికి ఒక కాబేజి పంపాడు.
2. ఈ శనివారం ప్రైవేటుక్లాసు పెట్టాడు.
3. ఒక టీచర్ని చివాట్లు పెడుతున్నాడు.

పాపం ! Poor chappie G. V. —అతనిసంగతి మనకివోద్దు. మళ్ళీ కార్తీకం వచ్చింది. తెల్లారకట్టలు సూర్యనమస్కారాలూ, తరవాత మన ఇద్దరం మెట్లమీద కూచుని Violet Rays కీల్పుకుంటూ సోమరిగా చెప్పుకున్న కబురూ,

సాయంత్రాల మెత్తనికాంతీ సోమవారాలు మీరు బలవంతం చేసి ఉపవాసాలుంచడం, మీరు రాకముందే నేను భోజనం చెయ్యడం—

ఆరోజులు ఎంతఅందంగా వుండేవి !

మళ్ళీ దొరుకుతారా మీరునాకు ? మీరు వొస్తారని నేను కన్న కలలన్నీ నిరాశలో పడిపోయినాయి.

ఈ మూలుగు చాలిస్తాను.

మీసంగతి, విటమినులు మింగడం సంగతి, సుబ్బారావు నేనూ ఎప్పుడూ మాట్టాడుకుంటాము. అతనూ రావడం మానేశాడు. తెన్నేటి రామమూర్తి తన పెళ్లితరవాత మర్యాదస్తుల సంఘసంస్కరణం వాళ్లతో తిరుగుతున్నాడు.

వొళ్ళిణ్ణి—వొంటరిని.

సంతోషవార్త - మాలతీబాయిగారు మునిసిపల్ కౌన్సిలరు అయి ఊరంతా అడావిడి చేస్తున్నారు. రోజూ రెండు రూపాయలు ఖర్చుచేసి, తీవ్రంగా భీమాపని చేస్తున్నారు.

నాకింద ఇవ్వడు తొమ్మిదిమంది జీతాలు తీసుకునే నాకర్లు, జీతంలేని ఒకకుక్క. (ఇంకోటి చచ్చిపోయింది) ఒక గొర్రె—రెండు పర్మెనెంటు పిల్లలు—రెండు part-time పిల్లలు—వాటి కాముకులు ఇంకో రెండు పిల్లలు—(రాత్రిపని మాత్రమే వాటికి) లెక్కలేని చాపల్ని, పెంచుతున్నాను. వొచ్చేనెల గుర్రాన్ని కొనబోతున్నాను.

ఈమధ్య నాదోకథ యీవూళ్లో పత్రికలో ప్రచురించారు. instalments గా. వొకేలుగారి భార్యలేచి పోవడం. ఊరిపెద్ద మనుషులుగోల—సంపాదకుణ్ణి బెదిరించి కథని ఆపించారు.

సంతోషవార్త !

సఖి. పురిటిదోషంకొట్టి చచ్చింది.

న—శాస్త్రీగారు వూళ్లో తిరుగుతున్నారు.

నాప్రియురాలు గోదావరి ఎట్లావుంది !

దేజివాడ

5—2—52

my dear deekshitulu,

Your letter provokes an immediate reply, no; an instantaneus kick. So I give up valuing nature study papers, and straighten my old rod of a back-bone to pen a hate-letter to you.

My hand follows my mouth. First abuse, and then a blow,—in silence.

Here find me-a budding Yogi-why ! a Yogi in the making-trying very hard to rouse his kundalini buried under bushels of sins and non-Yogi habits. My gaze is inwards towards the mysterious kundalini a treasure island in the ocean of misleading nerves and the vibrating waves of lustful tides.

నా యోగదృష్టిని తన చూపుతో లాగాలని ప్రయత్నిస్తో ఇప్పుడే ఓ అమ్మాయి నెడుతోంది కిటికీకింద. ఆ ఆమ్మాయి ఇష్ట పడుతోంది, నేనూ ఇష్టపడుతున్నాను, యీ రెండెల్లా ఇష్టపడ తోనే వున్నాను - కాని మామధ్య యీ పదిగజాల దాటరాని దూరమూ అభ్యంతరం. గాలిలో ప్రయాణం చేసే శక్తి యీ యోగం యివ్వనన్నా ఇవ్వాలి. ఆమాత్రం దూరం నా శరీరంలో ఒక భాగాన్ని పొడిగించగల శక్తి నన్నా యివ్వాలి. అందాకా లాభంలేదు.

మా పావురాలు ఎగిరిపోయినాయి

దిగిరాము దిగిరాము దివినుండి భువికి

అని పాడుతో.

పిల్లలు ఏడు సంఖ్యదాకా అభివృద్ధిచెందాయి. ఇప్పుడు మా తెల్ల ఎలికలు తారకం కుటుంబంకన్న శీఘ్రంగా ఎక్కు వవుతున్నాయి - కాని అంతకన్న తెలివిగా, ఎక్కువైన పిల్లల్ని తల్లులు భోజనానికి వినియోగించుకుంటున్నాయి.

మానవుడా ! తెల్లఎలికల్ని చూసి పాఠాలు నేర్చుకో.

రైలుకిందబడ్డ ఒక మేకని రక్షించి తీసికొచ్చాను. దానికాలు నొకదాన్ని పట్టాలమీదనే వొదిలి. కోటుజేబుల్లోనించీ, పశువు దుప్పట్లకిందనించీ, గొంగళిపురుగుల్ని పోగుచేసి, అద్దాలపెట్టెల్లో పెట్టి సీతాకోక చిలకల్ని తయారు చేస్తున్నాము. పాడువానన

కొడుతున్నాయి. నీళ్ల కుండులో చాపలు. తాబేలు పారి పోయింది. బాతుల్ని తెప్పిస్తున్నాను.

ఏం తోచటంలేదు. రైలుస్టేషన్ లో జీవిస్తున్నాను, హిగిం బాదమ్మ పుస్తకాలపాపూ— mag. sulph. ప్రతి సాయింత్రం. కొంచెం విరామంకోసం సుబ్బారావు దగ్గరికి తేనాలి పికారు.

మా D.E.O ఉపన్యాసం మల్లే. ఇట్లా ఎంతైనా వ్రాయగలను. నాకు మాత్రం సోడాబుడ్లు ఇచ్చేవాళ్లులేరు, చివరికి సిరాబుడ్లు— కూడా. తారకాన్ని అడగండి తరవాత అంత్యప్రాసకి. వొచ్చే సంవత్సరం పెన్షన్ తీసుకోవాలని చూస్తున్నాను.

౨౨

బెజవాడ

5—3—52

my dear beef-steak,

ఇప్పటికీ కూడా మీరు beef-steak అంతరుచిగావున్నారేమో ! చాపలు దేవతల ఆహారం, మానం రాక్షసుల ఆహారం—రెండూ కలిపి తే మనుష్యులకి ఆహారం.

ఎట్లావున్నారు ? పరిక్ష సాములకి పందిళ్లు వేయిస్తున్నారా ? నేనూ, D. E. O. తనిఖీకట ఆడాము, ఒకరినొకరం బెదిరించుకొంటు.

నా పుత్తరానికి మీరు జబాబు వ్రాయలేదేం ?

1. '—' వ్రాయడానికి ఏమిలేకనా ?
2. మీ ప్రశ్నలన్నింటికీ జబాబు వ్రాశాను గనకనా ?
3. నేను తలతీరిగిన గాడిదనైనానని అభిప్రాయ పడ్డారా ?
4. ఏ చింతలేని ఉపాధ్యాయుణ్ణి కాస్తా, ఉపాధ్యాయుల్ని ఏడిపించుకుతినే bus ని ఐపోయినాననా ?

కాకపోతే, ఇంకేమిటి.

ప్రయ్యనింగు బడి హెడ్మన్లుగా పడివుండి 75 రూపాయల పెన్షనుతో పని విరమించుకునే విచారకరమైనగతి తప్ప ఇంకేం లేదని తలవొంచారా ? లేక ఇంకేమన్నా అంతకన్న మంచి దుర్గతుల్ని గూర్చి కలలు కంటున్నారా ?

1. చమత్కార కథానక చక్రవర్తిగా పట్టాభిషిక్తుడు కావడమో.

2. అసంఖ్యాకమై పిల్లలతండ్రికింద కీర్తి పొందడమో.

3. నశ్యాఘ్రాతపు పండెపుపోటీలలో ప్రథమ బహుమానం పొందడమో.

4. లేక అభినవ రామడాసుగా మారడమో ! ఏమంటారు?

నేను అన్ని ఆశయాలూ వొడులుకున్నాను. ఈ వొక్కటి తప్ప—

నేను గొప్ప యోగినౌతాను. నా అద్భుతమహిమలకీర్తి దిగంతంగా వ్యాపిస్తుంది. స్త్రీ పురుషులు నా పాదాలముందు నమస్కరిస్తారు. నా మహిమలలో ముఖ్యంగా నేను specialise చేసేది. యవ్వనంలోవున్న భార్యలకి పిల్లలు లేకపోతే, సంతాన మివ్వడం—బాలవితంతువులకికూడా—

ఈలోపలనన్ను పనిలోనించి తొలగించకపోతే, 75 రూపాయలతో పని విరమించుకుంటాను.

మీ జెహం కె జెహం — ఏమంటున్నాడంటే, “అదృష్ట దేవత మొహాన లెఖ్క లేదని చిటికలుకొట్టి నీవీపు తిప్పితేనే కాని ఆమె నీపైని చిరునవ్వు అనుగ్రహించదు”

కాని అంత నిబ్బరంవోచ్చేకాలం వోచ్చేప్పటికి ఆ దేవత చిరుసవ్వు మనకి లెక్క లేకుండా పోతుందిను కుంటాను. శీనిశంలో అన్నీ ఆలస్యంగా వస్తాయి.

ఏమంటారు ?

ఎన్నో చెయ్యాలని కలలు కన్నాను. ఇంకా కలలు కంటున్నాను - నాకే ఆరోగ్యమూ, విశ్వర్యమూ ఉంటేనా ? ఈ రెండుకూడా సంవాయిస్తానేమో ఎప్పటికన్నా ? కాని అప్పటికి నా కలల్ని చూసి పిల్లచేష్టలని నేనే నవ్వవచ్చు.

ఏమంటారు ?

ఈనాడు నాకు ఒకసంగతి తెలుసు. మీ దేవుణ్ణి అబద్ధం. నా దేవుడే సర్వశక్తి వంతుడైన దేవుడు.

అతను

శూన్యం.

ఏమంటారు ?

జబాబు వెంటనే ఇచ్చేటంత రచ్చకొట్టానా మిమ్మల్ని !

౨౩

బెజవాడ

27—3—32

My Dear Baba,

మీపుస్తకం జగన్మాత చదువుతున్నాను. దాని rhythm లో పడ్డాను నేను. బాగుందినాకు. తెలీని భాషలోపాడే శ్రావ్యమైన సంగీతంలాగు. మీరు యీ పుస్తకంలో వ్రాసిందంతా నమ్మగలగాలని, అనుభవంలోకి తెచ్చుకోగలగాలని ఎంతోవుంది నాకు. ఏమో ఎప్పటికో జరుగుతుందేమో అది.

ఇదివరకటికన్న రోజులు శాంతంగా వున్నాయి. కాని ఇదివరకటికన్న సంతోషంగా వున్నానా? శాంతి నా మనోస్వభావానికి పడేట్టులేదు.

మాలతీబాయిగారు మునిసిపల్ పనీ, భీమాపనీ చాలా తీవ్రంగా చేస్తున్నారు. ఆమె చాలా మారారు. మీరు ఇప్పుడు చూడాలి ఆమెని.

హైదరాబాదులో నా చిత్రాంగిని అడబోతున్నాము. ఇక్కడ నాశివం, ఇంకానావి రెండు కొత్తనాటకాలు ఆడాము.

౨౪

బెజవాడ

1942

ఏమిటి మీకుజబ్బా !

మీ వంటివాళ్లుపోయి, లోకంలో—కృష్ణలూ, భాన్ సేలూ, జె. సుబ్బారావులూ, రామస్వామిలూ మిగిలితే, వాచ్చే తరం మనుషులు ఏంకావాలి? వీలేదు. న్యాయబద్ధంగానో, విరుద్ధంగానో, పాడుగాటి, సహృదయులై, అమాయకులైన చిట్టి దీక్షితుల్ని అనేకమందిని సృష్టించి దేవతల్ని సంతృప్తుల్ని చేయాలి మీరు. నేను బైబిలూ యూజనిక్సు మాట్లాడుతున్నాను.

ప్రస్తుతం నా ఆశయం తూర్పు ఇండియాదీవులకి వెళ్లాలని. పోనీ పాకిస్థాన్ కి లేక న్యూయార్కుకి వెళ్లాలని. హాలీవుడ్ లో సినిమాతారలు సన్నపడడానికి యోగవ్యాయామం నేర్పి, సాధ్యమైనదంతా అనుభవిద్దామని—అంటే డబ్బుతో తెచ్చుకోలేని ప్రేమా... ఇంకా.

నాకు ఇంతివొద్దు, ఆనందం నా కళ్ళుర్రేదు. నాక్కావలసింది జ్వలించే మోహాదేకమూ height of feverish passion. తరవాత సంభవించే విషాదమూ. నేను శివుణ్ణి; శక్తిని స్వాధీనం చేసుకుంటాను. అనేక సుందరమైన శరీరాలలో ఆమెని అనుభవిస్తాను. అదీ నా ముక్తిమార్గం.

ఈ ఎండాకాలం ఎక్కడికివెడతారు ? నేను లోననా కానినంది కొండలికిగాని వెడతాను. తప్పిందా ఇక్కడ చక్కగా కాలతాను. తీవ్రమైనఎండ ఇస్తుంనాకు.

బహుశా మీరు నవ్వుకుంటో

“ఏరోజో ఎప్పుడో నువ్వు తిరిగి, ఈశ్వరుడు. కావాలంటావులే” అనుకుంటున్నారేమో !

ఏమో చెప్పలేను. కాని ఇప్పుడు దేవుడు నన్ను “నీకు అత్యున్నతమైన మోక్షంకావాలా, ప్రస్తుతపు జీవితం కోరుకుంటావా ?” అంటే

“నాకు జీవితమంటే ప్రేమ.” కన్నీళ్ళలో, నవ్వులతో, నీచత్వంతో, త్యాగాలతో, స్వార్థంతో, ఔదార్యంతో, విషాదంతో, ఆనందంతో—ఈ జీవితమే మంచిది. మల్లీమల్లీ అనంతంగా పుడుతో, పెళ్లి చేసుకుని సంపాదించి, పిల్లల్నికని, పాపాలుచేసి, ప్రేమించి ద్వేషించి, నవ్వి, మూలిగి... కాని నీమోక్షం అక్కర్లేదంటాను నిశ్చయంగా ఈనాడు.

౨౫

బెజవాడ

22—6—32

my dear Promise-breaker,

బడి తెరుస్తారంటే భయంగావుంది. మీరన్నట్టు ఇంకో సంవత్సరం... ఎప్పటికీ అంతం ? మల్లీ చేర్చుకోవాలూ, సైపెంట్ల

డులూ, పరిక్షలూ, బీల్లులు, రిమైండర్లు, అధికార్లరాకలు. ఇట్లా ఇంకా పదిహేనేళ్లు గుడ్డిగా పనిచేసి—నిశ్శబ్దంగా ఏమూలకో పోయి జుట్టులేక, బుద్ధిలేక, ఉత్సాహం లేక—ఏమూలో అంతం—వెంకటచలం—దీక్షితులూ.

భారతిలో మీకథ చాలా బావుంది. అందరూ, బండరు స్కూలు హెడ్మాస్టరుతోనూ, అదే అంటున్నారు.

నా కుక్కనాకు పిల్లల్ని స్తానంట్లోంది. అనేకరకాల సైజుల పిల్లలు ఆరున్నాయి—రెండు కోడిపెట్టలు—ఒకదానికి పన్నెండు గుడ్లు—పిల్లులవుతున్నాయి—పావురాలు.

మీకవి—సత్యనారాయణగారి భార్య పోయిందా, ఆమె గుణ గణాలమీద పద్యాలుకూడా అల్లారా, అప్పుడే—మళ్ళీపెళ్లి ఆయనకి.

కవులు ! కవులు ! కవులు !

అయ్యంకి వెంకటరమణయ్యగారు మిమ్మన్ని అడిగామని వ్రాయమన్నారు.

౨౩

బెజవాడ

11—9—33

my dear Anti-Pushk,

చివరికి మీనించి a long chirping వుత్తరం. కృష్ణ వరద లతో పొంగుతోంది. రామశాస్త్రిగారితో చెప్పండి నన్ను ఎన్నటికీ ఆడపిల్లలబడికి మార్చరని.

నాపైన (scandal) స్కాండల్ విషయం—

నేను వ్రాశానుగా—విధి నన్ను ఇనపకాలితో చాలా గట్టిగాతన్నినసంగతి. గడిచిన మూడునెలలూ నా జీవితంలో

అన్నిటికన్నా విషాదకరమైన నెలలు. అంతబాధ నేనెన్నడూ పడలేదు.

(జాతకాలలో మీ ఇవ్వరెస్తు ఏమంటోంది ?)

ఈనెల నయం. కాని పాతబాధ ఇంకా వీడిపోలేదు. తీవ్రంగా ప్రేమించి వుంటేనేగాని, ఆనరకం మీకు అర్థంకాదు. అవును. నే నెక్కడికీ వెళ్లడంలేదు. ఎవరితోనూ మాట్లాడడంలేదు. ఏ సంతోషమూ, ఏ ఉత్సాహమూ లేకండా, ఈరకంగా తయారైనాను. అందరిమల్లీ వుండేట్టు మారిపోయినా నంటున్నారు. మరి మూడు నెలలకిందటే నేను కన్యాపహరణంకింద కోర్టుకి పిలిపించుకునే పరిస్థితినించి చాలా కొద్దిలో తప్పించబడ్డాను. కాని ఇప్పుడు జైలుకి వెడితేనే నాస్థితి బావుండే దనిపిస్తోంది. ఈస్వేచ్ఛను భరించలేను. ప్రతినిమిషం నన్ను కాలుస్తోంది.

ఈబాధ—నాగుండెదగ్గర ప్రతినిమిషం కొరుకుతున్న యీ బాధ—ఇది తటస్థించని మామూలుతొక్కుణ్ణి వుడితే ఎంత బావుండేది ! ప్రస్తుతం స్త్రీలమీద అనురక్తేపోయింది. నాకు స్త్రీ ఆవొక్కత్తే. ఆమెని 'లా' సంఘమూ నానించి వేరుచేసి, స్నేహం వీలులేదన్నారు. లోకాన్ని మరిచి ప్రపంచాన్ని నాతల బద్దలయింది. కొంతకాలం పడుతుందనుకుంటాను నయంకావడానికి. అప్పటివరకూ నేను బతికిలేను.

మాతోట చాలా అందంగావుంది. లేదు మాలతీబాయిగారి సహాయం తీసుకోవటంలేదు. నాపిల్లల సహాయంమాత్రమే దొరుకుతోంది—చెల్లని ధ్వంసం చేసేందుకు. ఆంధ్రాయూని వర్చిటీ నవలపోటీకి నిలుద్దామనుకున్నాను—కాని లాభంలేదు—ఏకక్షేత్రే లేదునాకు—దేవుడు దయతలిచి, నా పసిప్రియురాలిని నాకిచ్చిందాకా.

దినదినమూ నాకు Fate లో నమ్మకమూ, దేవుడిలో అప నమ్మకమూ ఎక్కువవుతోంది. ఆ రెండూ ఒకటేనంటారేమో మీరు. నేను కావు అంటున్నాను.

నిన్న ఎవరో రాఘవయ్యఅనే ఆయన వచ్చాడు—ఆయన మీ పబ్లిషర్నిలనో ఏజ్‌చేప్పాడు—హరనాద్ బాబాట, ఏదో ఆయనయింటో వెన్న దొంగతనం చేశాట్ట—ఇదంతా చెబుతో నామధ్యాన్నం నిద్ర చెడగొట్టాడు. నేను నా shell లోకి ముడుచుకుని, ఊకొట్టాను; నా (sickly smile) జబ్బు చిరు నవ్వుతో. (కొత్తవారికి చేసుచూపే ముఖానికి ఆపేరు పెట్టాడు తెనాలి సుబ్బారావు.) నదివొడ్డున రైలుస్టేషన్‌లో పుష్కరం పాకల్లో, యీ పుష్కరపు గుంపులోకలసి తిరుగుతో కాలం పుచ్చుతున్నాను.

౨౭

బెజవాడ

16—11—1933

Dear Philosopher,

చివరికి పూర్వపు సంతోషంతో వుత్తరం వచ్చింది మీనించి.

విశ్వనాథా నేనూ ఎందుకు పంచుకోవాలి యూనివర్సిటీ బహు మానాన్ని!—మీ ప్రేమని పంచుకుంటున్నామనే కారణం వలనా? నా పోటీసింది ఆయనకేమీ భయం అట్టరేదు. మీకు తెలీదు—తన మెదడు సరిగా తలలోవున్నమనిషి ఎవడూ నాకు బహుమానం ఇయ్యాలనుకోడు—అందులో అంత ఘరానాసంస్త్ర యూనివర్సిటీ ఇస్తుందా?

ఏమిటి అంతపని మీకు ? పనిని వదిలించుకోడంలో నా నించి పాఠాలు నేర్చుకోండి. మనం బోధించే వాటివల్ల పిల్లలు లాభం పొందుతున్నారా ? డాల్టన్ పద్ధతి ప్రకారం వాళ్లనే చదువుకోమనండి—సందేహాలువొస్తే అడగమనండి. కాని నన్ను చూడగానే వాళ్ల సందేహాలు ఎగిరిపోతాయి. కనక method పుస్తకాలు చెప్పేట్టు మీ ఆఫీసుగదిలో కూచుని masterly inactivity ని పాలించండి. ఆఫీసుపనా !—కాయ తాలు సంతకం చెయ్యండి. బిల్లులూ !—అవి సరిగా ఉన్నాయో లేవో చూడడానికి కాకపోతే, తాలూకా హేడ్ క్వార్టర్స్ కి జీత మెందు కిస్తున్నారు ? పైకి కాయతాలా ? అవి సరిగా ఉన్నాయో లేదో చూసుకుని దిద్దుకోకపోతే ఆ ఆఫీసు హేడ్ క్వార్టర్స్ కి ఇంకేంపని ?

ఇట్లా ఏళ్లుగడుస్తున్నాయి. నేను పనిచెయ్యతలుచుకోలేదు. నన్ను పనిలోంచి తీసేయ్యకండా ఎంత కొంచెం పనిచెయ్యాలో అంతే చేస్తున్నాను, వాళ్లు నాకిచ్చే ప్రమోషన్లు ఏమీలేవు. నేను కావాలనీ అనను. ఇష్టంలేకపోతే, బదిలీ చెయ్యమనండి. ఆబడి హేడ్ క్వార్టర్స్ ని సంగీతాలు పాడిస్తాను—కనక నన్ను జిల్లా అధికారిని చెయ్యటంతప్ప ఇంకోగతిలేదు వాళ్లకి. ఈ సలహా పైకి పంపండి.

కనక, old boy, గమనించండి. మీరు పూరికే గోలపడి చెమటలుాడ్చి, ఎవరికీ లాభంలేదు. చక్కని నవల పట్టుకుని, కాళ్లు, బల్లపైకిపెట్టి, నోట్స్ పెద్దచుట్టపెట్టి, మీగదిలో కూచోండి. ఎవరన్నా కదిపారా,—“Dam you, Get out” అనండి. మీకు ధైర్యముంటే ఓ అమ్మాయిని తెచ్చుకోండి, కబుర్లు మొదలైనవాటికి. కవులమూల poets'-corner కి మీ

ఫోటో పంపారా? వాళ్లునన్ను పంపమని అడిగారు. “నాఫోటో చూడాలని కోరుకునేటంత ప్రేమగల స్నేహితులు (friends) నాకులేరు. నా మొహం చూసుకోవాలనే vanity డాంబికం నాకులేదు. కనక ఇంతవరకు నేను విడిగా ఫోటో తీయించు కోలేదు.” అనివాశాను.

ఆంధ్రపత్రికవాళ్లు వాళ్ల జూబిలీ ఉత్సవ సందర్భంలో నా అభిప్రాయం అడిగారు.

“ఆంధ్రపత్రిక అనేపేరు వినలేదని” వ్రాశాను.

క్రిస్మస్ లో రాజమండ్రి వస్తాను—ప్రేమ ఆటంకపెడితే తప్ప.

రాధాకృష్ణ (ఆయనెవరో నే నెన్నడూ చూడలేదు.) నా సంగతి మాట్లాడుతున్నారట—నా అభిప్రాయాలూ, నా పుస్తకాలసంగతి. నాకేదో extension lectures ఇస్తారట. దానికి opposition వస్తోందనీ, తనకి చాతకావటం లేవనీ అన్నారుట. దాని ప్రతిధ్వని అట్లా వినిపించి వుంటుంది. కాని నేను ఏవిషయం మాట్లాడగలను? ప్రేమా, సుఖరోగాలూ తప్ప? వొప్పు కంటారా వాళ్లు?

శలవ తీసుకునిరండి. ఎవరూ కొత్తస్త్రీలులేరు నాతో ప్రస్తుతం. కాని expect చేస్తున్నాను. వచ్చినా, మిమ్మల్ని ఇబ్బందిపెట్ట నీను వాళ్లని. Hop along

శాస్త్రీ పుట్టినపండగా!! ఆకపులసంగతి మిమ్మల్ని కలుసు కున్నప్పుడు చాలావుంది మాట్లాడవలసింది. ఆ ఉమాకాంతం వాళ్ల కవిత్వాన్ని చావబాదారు—కొంతవరకు అన్యాయంగా. కాని నాకు వాళ్లని మనుషుల్ని చావబాదాలనిపిస్తోంది—atleast

వాళ్ల జీవితాల్ని వాళ్ల అభిప్రాయాల్ని ఆశయాల్ని; ఎప్పుడో ఓ శుస్తకం వ్రాయాలి.

ఆ వెంకటచలం పోటీసంగతి—ఎవరో prize fighters వొచ్చి “ఘోరు ముద్దుకృష్ణ కనపట్టం లేదు—ఈ కాంటివెన్షన్లు తీసుకోండి” అన్నారు. “మీరు ప్రవరుడు కనపడలేదు గనక, ఆరెండో, నిర్భాగ్యుడు దొరికాడా? పొమ్మన్నాను.”

(ముద్దుకృష్ణ జ్వాలపత్రికలో, వెంకటచలం ప్రవరుడు, సంభాషణ అని ఒకపోటీ పరిక్ష పెట్టి బహుమానాలిస్తానని ప్రకటించాడు.)

Doctor's Dilemma లో వాణ్ణిమల్లే మీరు జాతకాల తుక్కు నా మనసులో ప్రవేశ పెట్టి భీకరమైన దేవుళ్లతో, నీచమైన దేవతలతో నా జీవితాన్ని నరకంచేసి, కర్మ, జన్మ—ఆంక్షలూ, భయాలూ, నా మనసులో పెట్టి, వైగా ఇప్పుడు మాట్లాడకండా తప్పుకుంటున్నారా, పీలేదు రండి.

Now come on, and be trained to be a red-blood revolutionary—Be a sport. ఆవేశవ దేవుళ్లనందరినీ తన్నెయ్యండి.

రామశాస్త్రిని అడిగాననండి. constipation లేనప్పుడు గంతులేస్తున్నానని చెప్పండి.

18 తారీఖురాత్రి, నా విద్యార్థులూ, ఉపాధ్యాయులు, నా పిల్లలూ, నాటకాలు ఆడుతున్నారు. నేను ఎంకిపాటలు పాడాలి. మీకు తెలుసుగా, పోయనసారి నేను బోగం అమ్మాయితో కలిసి ఎంకిపాటలు పాడానని ! ఆమె నాసావిత్రిగా నా సావిత్రి నాటకం వేశానని. ప్రేక్షకులు బాగానే మింగి హస్సించి స్తుతించారు, ఆమెనూ, నన్నూ.

ఈసారి నేనొక్కణ్ణే పాడాల్సి వచ్చింది.

(అనాటి) యెంకి దూరానుండె.

యేటి (కృష్ణ) దరి నేనుంటి

సావాస మింకెవరు ?

సాలెదే అనుకొంటి.

సుబ్బారావు పాటల్ని అన్నింటినీ parody చేస్తున్నాను ఇట్లా—అవి ఎంత అన్యాయంగా చేస్తున్నానంటే, విన్నదా, పాతేసిన అతని కవిత్వధోరణి, సమాధిలోంచి కదులుతుంది. 18 కి వొస్తారా ?

ప్రతి సంవత్సరం నానించి విద్యార్థులు నేర్చుకునే ముఖ్య విషయం—

దేవుడు లేడని.

౨౮

బైబివాడ

24—4—34

మనిషి కోరుకోతగినవన్నీ, న్యాయంగా జీవితంలో కావాలని అనుకోతగినవన్నీ ఉన్నాయనాకు. కాని నేను విషాదంగా (miserable) గా వున్నాను. చాలాసార్లు ఆలోచిస్తాను. నేను తక్కిన మనుషులమల్లే, తృప్తిగా ఉన్నవాటితో సంతోష పడుతో వుండకూడదా ? ఎందుకు ఉండలేదు ? ఉండకు ? అని.

ఈ సమస్య విప్పండి. చాతనైతే.

మీమీద దేవతలకి దయలేదు. నామీదా లేదు. కాని మీ మీద చాలామంది మనుషులకి ప్రేమవుంది — నామీద స్త్రీలకి — వాళ్లలో కొందరికైనా — తాత్కాలికంగానైనా (తాత్కాలికమైనదాన్ని ప్రేమ అనగలిగితే.)

నే నెరుగుదును, మీమీద ఎంతో ప్రేమవున్న ఒకరిని

మీరు a rare specimen of good humanity ఎక్కడా దొరకనంత మంచిరకం మనిషి అని ఆయనకి గౌరవం.

మీ బాధలేమిటి? కాక నాకుమల్లనే బాధలేమీ లేకండానే బాధ పడుతున్నారా?

మొన్న నామనసుని నేను భరించలేక బాగా వొట్లు మరి చేట్టు తాగాను.

నా పాప చాలా అల్లరిది. నేనింతవరకు ప్రేమించిన మొదటి పాప. తమాషా, నేను ప్రేమించడం నేర్చుకున్న మొదటిపాప, మాకు పుట్టినపాపకాదు.

మీకు 'జడకుచ్చలు' పంపుతున్నాను అవి పెట్టుకోడానికి వీలులేనంత ముసలమ్మ (అయ్యంకి) దగ్గిర్చించి కొన్నాను.

ధనుష్కోటిలో చాలా మంచి చాపలు దొరుకుతాయిట. తినడానికి వెడుతున్నాను. మీరూరండి. తరవాత girls కోసం ట్రావెన్ కూరు—తరవాత కన్యాకుమారి.

౨౯

రామేశ్వరం

25-5-34

My dear Stay-at-home,

మెర్రీమేగజీసులో నాపేరుతో ఎవరు వ్రాస్తున్నారో నాకు తెలీదు. నాపేరు నిలబెడుతున్నాడని ఆశిస్తున్నాను. ఈ ద్వీపమంతా తిరిగాము. సింహళానికికూడా దాటాము. రెండుమూడు స్థలాలలో కొన్నికొన్ని రోజులున్నాము. ఏ ప్రదేశంనించి ఐనా సరే కొబ్బరితోపుల్లోంచి నీలంగా సముద్రం మెరుస్తూ కనపడుతుంది ఎంతో అందంగా. ఏచోటనైనా సరే ఇహిక బంగారం మల్లే వెన్నమల్లే మెరుస్తుంది. ప్రతిచోటా మంచి హోటళ్లు

వున్నాయి. కాని అరవవాళ్లు కేలుగు దేశానికి వచ్చినప్పుడే ఎక్కువ బాగా వంటచేసేట్టున్నారు. చాలా అందమైన బంగాళాలలో కాలంగడిపాము. కొద్ది గజాలదూరంలో సముద్రం హోరుమంటో.

అన్నిటోకి యీ రామేశ్వరాన్ని నా హృదయం వరించింది. వాదిలి వెళ్లడమంటే చాలా దిగులేస్తోంది. ఈనత్రం ఏ బంగాళా కంటేనూ అందంగావుంది—దూరంగా సముద్రం కనపడుతోంది. ఇసికలు చాలాగొప్పగా మెరుస్తాయి. ఇది యాత్రికులు వచ్చే కాలంకాదు. గుళ్లోకూడా వంటరిగా అట్లా తిరుగుతో వుండవచ్చు.

ఈ దీప్తమంతా శ్రీరాముడు తిరిగిన చిహ్నాలతో ప్రజ్వరిల్లుతోంది. ఇక్కడ శ్రీరాముడు తుమ్మాడు, ఇక్కడ కూచున్నాడు, ఇక్కడ నవ్వాడు, ఇక్కడ ఏడ్చాడు. భక్తి ఏమాత్రమూ లేని నాకు ఆలయంచూస్తే ప్రేమ. నా అందపు అభిరుచికి ఎంతో appeal అవుతోంది. జాజిపువ్వులు—పువ్వుల్లోకల్లా ఇష్టమే నవి—చందనం, నాదస్వరం, హారతి, అన్నీ నాకు అమితంగా ఇష్టం. అన్నిరకాల దేశాలయాత్రికులు, జెంగాలీలు, గుజరాతీలు, ప్రతివాడు ఆ లింగం దర్శనంకోసం వచ్చిపోతారు. వాస్తవమైన emotion తో వాడుకుతారు. ముసలి వితంతువు, చిన్నపిల్లలు, నూటు (బూడ్సులు వీల్లేదు) వేసుకున్న పెద్దమనిషి, ఏమీలేని బైరాగి—పెద్దస్తంభాలు, ప్రాకారాలు—subdued-light- మెత్తనికాంతి, శ్రావ్యమైన సంగీతం, గొప్ప గోపరాలు, విగ్రహాలు, ఆస్పత్రి నర్సులమల్లే ఎప్పుడూ సేవచేస్తో తిరిగే పూజార్లు—అట్లా ఆ ప్రదేశానికి అతుక్కుని పోతాను.

ఇంటినించి పూరినించి యీ అపాలనేవి లేకండా, దొరికింది తింటో, 'రేపు ఏమిటి?' అనేది లేకండా, అట్లాచూస్తో, అందరూ మరిచిపోయిన ముప్పివాణ్ణి, యీ గొప్ప గుంపులోకలిసి పోవా లనిపిస్తుంది. కాని ఎంతకాలం వ్రండగలనో విసుకుపుట్టకండా ! కాని ఎంత అందంగావుంది !

ఎప్పుడో—ఒక సారి—మీరూనేనూ — యీ ప్రదేశాలు దర్శించాలి—బుజాలమీద చిన్న సంచులు—ఈ ఆలయాలో పంచిపెట్టేవీ, ఆమ్మేవీ, ఆ ప్రసాదాలమీద బతుకుతో, కోట కోలది ప్రజలుతోక్కిన యీ బండలమీద నిద్రపోతో— వొద్దామా ? మీ శ్రీరాముణ్ణి మీరు స్తుతిస్తో, నేను వెక్కిరిస్తో... మొత్తానికి ఇద్దరమూ అతన్నే తలుచుకుంటో, అంటారు మీరు.

శ్రీరాముడనేవాడే ఉండి ఉండకపోతే, ఇన్ని చిలవలతో పలవలతో ఇంత పెద్ద అబద్ధం ఎట్లా కల్పితమైవుంటుందా అని సందేహంతోస్తుంది.

లోపలికి వెళ్లడానికి, పూజలకి, అన్నిటికీ టిక్కెట్లు, అంతా డబ్బుతోపని. అదిచూస్తే అసహ్యం వేసుంది. కాని ఇంకో విధం ఏముంది అనే ఆలోచనవొస్తుంది మళ్ళి.

ఈవాళ్లో రేపో కుర్తాలం వెడుతున్నాము. లక్కణ్ణించి ఇంకా దక్షిణానికి, బహుశా కన్యాకుమారిదాకా.

తోవలో రామనాద్ చూస్తాము, రాముడితో నిండిన ఇంకో ప్రదేశం.

మీ రాముణ్ణి చూస్తే నాకు ఇష్టంవొచ్చిందనుకోకండి. కాని సుందరమైన యీ ప్రదేశాల్లో ప్రతిమూలా ఏదోవాకటి చేశాడు

ఆరాముడు. ఎక్కడా ఆ కుంకని తప్పించుకోలేకండా వున్నాను. నాకు ఇష్టమైన చల్లని చక్కనిచోటనే అతనూ ఏరుకున్నాడు. పూజలు చెయ్యడానికీ, ఏడవడానికీ. అతని విరహం నాకు తెలుస్తుంది—అతను భార్యకోసం—నేను ఎప్పుడూ మారే నా అనంతపథ సహచారిణీకోసం.

చాలా enjoy చేస్తున్నాను.

మీకు తెలుసుకదూ, నన్ను సేతువుకివెళ్లి తిలహోమం చెయ్యమని శుకుడు ఆజ్ఞాపించాడని. నిన్న పూర్తిచేశాను ఆ తంతు. భయంకరమైన ఆపని ఆరుగంటలు పట్టింది. నాకో తల నెప్పి నిచ్చింది. నన్ను చూడవలసింది మీరు—మెల్లో దంధ్యం, తడిబట్టలు, నానుదుటకుంకం, చేతిలో పూజా ద్రవ్యాలపళ్లెం, ఈపూరి వీధులంబడి—సముద్రానికి నడక, ఏమైతేనేం—జన్మకి మతపు humbug కి లోబడడానికి ఇదే ఆఖరు. (God help me)

‘పేర్రాసిపెద్దమ్మ’ అని వ్యాసం వ్రాయబోతున్నాను. ఆమెని చరిత్రప్రీతిగా. మీరూ వ్రాయండి. న్యాయంగా అది మీరు వ్రాయవలసిన విషయం.

‘ఈ హోమంచేస్తే, నీదుఃఖం నయమవుతుంది’ అన్నాడు శుకుడు. నయమవుతుందా? ఎంతో చల్లగావుంది. ఇక్కడ రాత్రులు చలి.

30

తిరువనంతపురం Public Gardens

9—6—34

My dear Goose,

ఈతోట అద్భుతమైన అందాలు వొలికే ప్రదేశం. ఈ పరగణాకి ఎండాకాలమనేది లేదు. పడమటి కనుమల wild సౌంద

ర్యంలోనించి దాటి వొచ్చాము ఇక్కడికి. కన్యాకుమారి దివ్య మైన లావణ్యాన్ని చూడగలిగాను. ఆకారంలో, రంగులలో, ఇంత అందమిచ్చే స్త్రీలాన్నివోదిలి వెళ్లవలసి రావడం హృదయాన్ని చీల్చేస్తోంది. ఈ సముద్రాన్ని, అడవుల్ని, కొండల్ని వోదిలి, బెజవాడలో సిరామచ్చల బలముందు కూచోడం తప్ప దనుకుంటే, బతుకుమీద రోతకలుగుతోంది. ఈ సౌందర్యాన్ని చూసి, జీవితమంతా యీ జ్ఞాపకంతో బాధపడేగతిని తప్పించు కున్న మిమ్మల్ని తలుచుకుని ఈర్ష్యపడతాను.

ఇక్కడ బతుకు చాలాచవక. పెద్ద పనసపండు రెండుఅణాలు. పెద్ద అనాసపండు అణా. తినితిని జబ్బుచేసింది. అంత బీదరి కంలోనూ, ఈ దేశపుస్త్రీల ముఖంమీద తృప్తిలో ముణిగిన మాధుర్యం కనపడుతుంది. Sex consciousness అనేది లేనే లేదు వాళ్లలో. తినడానికీ, పిల్లల్ని కనడానికీ చాలినంత భాగ్యం వుంది వీళ్లకు—విలాసాలకి ఏమాత్రమూ మిగలదు. ఇంత పెద్ద పట్టణంలో గ్రామభోనుచుట్టూ ప్రజలు మూగుతారు, ఈనాడు కూడా. బళ్లు ఆగవలిసి వొచ్చేటంతగుంపు. మీరువుంటే ఎంత బావుండేది ! కన్యాకుమారి యింద్రజాలమల్లేవుంది.

30

బెజవాడ

11—11—34

My dear Deekshitar,

కనిగిరినించి ఇక్కడికి వచ్చింది మీపుత్తరం తారీఖుతో బాటు, నెలతోబాటు, నవత్రయంకూడా 11 అనివెయ్య గలిగితే ఎంత బావుంటుంది ! 1911 లో నేను S. S. L. C. చదువు తున్నాను.

నా ఉమాసుతరావుని వొడిలి అప్పుడే నెలలయింది !

So farewell beautiful kanigiri !

కనిగిరిలో తమాషా అనుభవం. నాకు పరిచితురాలుకాని ఓ హైస్కూలుఅమ్మాయి అర్థరాత్రి నా...ంటికివచ్చి నన్ను తేపి, తనని మోహించ (make love) మంటుంది. A fine girl ! How passionate she was !

నన్ను రాజమండ్రికి వెళ్ళుకూడమా ఈసారి ! మనం ఒకరి కొకరం ఓదార్పుగా వుంటామని అనడం నాకు చాలా గర్వంగా వుంది.

చాలాసార్లు అనుకున్నాను మీకు వ్రాయాలని. కాని కాయి తాలమీద వ్రాయగలిగింది ఏమీలేదు ఇన్నాళ్లు. మనం సమక్షంలో మాట్లాడుకునే మాటలే, మన నిజమైన అభిప్రాయాల్ని, వెలిబుచ్చలేవే... అందులో యీ వ్రాత మాటలు—అందులో—యీ తుక్కు హిగింబాదమ్ము కలంతో వ్రాసినవి—గోడలూ, నేలూ, బొమ్మలతో అలంకరించడానికి నా బేబీకిచ్చాను యీ కలాన్ని మరి—ఏమీ తెలియచెయ్యలేవు.

అవును. నాలోమార్పు మీరూ గమనించారా ? కాని మీకు ఇష్టంగా వుండేట్టు మారానా ? అదీ ముఖ్యం.

అవును—వ్రాతలలో చాలామంది నన్ను అనుకరిస్తున్నారు. నా పదాల్ని దొంగిలిస్తున్నారు—కాదు, వాక్యాలనే అట్లాగే వేసేసుకుంటున్నారు. ఒక అతను నా వాక్యంతో కథ ప్రారంభించాడు.

ప్రతిరోజూ ఉదయం రెండు మూడుగంటలు కథలూ, నాటకాలూ వ్రాస్తున్నాను.

ఏదో ఓరోజు రాజమండ్రి రావాలనివుంది. కాని కొత్తపూళ్లు నాకు గుబులుపుట్టిస్తాయి.

ఈమధ్య స్పెన్సరులో తాగుతున్నాను—చాలా ఎక్కువగా, కాని ఎప్పుడూ స్మృతి తప్పటంలేదు ఎంతతాగినా.

ధర్మపురి ఒంగోలు హెడ్మాస్టరు ఇప్పుడు. ఒకగంట బతి మాలాడు తనకింద ఉపాధ్యాయుడుగా నన్ను రావొద్దని. నా మీద ఆతనికి చాలా ప్రేమ.

రంగదాస్ — I deserve absolutely no credit. అది వ్రాసినందుకు నాకేమీ ఘనతలేదు. నాకన్న గొప్ప రచయిత వ్రాసిన నాటకాన్ని తెలిగించాను.

పుస్తకం ఇవ్వటానికి నా పరుతులు—ఒక edition అచ్చు వేసుకోవచ్చు, కాపీరైటు ఇవ్వను. పదోవంతు కాపీలు నా కివ్వాలి. పుస్తకం బావుండాలి.

39

బెజవాడ

26—11—35

ఉత్తరాలలో మర్యాదలూ మన్ననలూ మానేస్తున్నాను. కనక తప్పనిదం చేసుకోకండి. నే నెల్లావున్నానో అనే మీ ఆదుర్దా నన్ను చాలా ప్రేమతో కావలించుకుంది. అంతదయ మీనుంచితప్ప నా కెక్కడనుంచి వస్తుంది ?

(ఆమెకోసం నాబాధని) నేను తాగి మఱచిపోగలిగితే బావుండును. కాని ఆ అదృష్టంలేదు. నాకు దానికి కావలసినడబ్బు, శక్తి ఏవీలేవు. Except the company drink has no charm for me. మర్నాడు తలనొప్పితో ప్రాయశ్చిత్త మవుతుంది. ప్రీతప్ప నన్ను గట్టిగా కదలించగలది ఏదీలేదు.

ప్రీతితోనూ జీవితాల్ని ధ్వంసం చేసుకున్న వాళ్ళని, అంటే కీర్తీ, డబ్బాకాదు—అంతకన్న శ్రేష్ఠమయినవి—జీవితంమీద ఆసక్తి—శక్తి—బలం—ఆనందాన్ని, (Grip on life and joy of living) పోగొట్టుకున్న వాళ్ళనిచూస్తే—నేను చాలా వివేక వంతుణ్ణిగా తోస్తాను.

నే నెవరితోనూ మాట్లాడటంలేదు, వారాలకి వారాలు. ఎవరికీ వ్రాయను. అందుకనే ఇట్లా ఒకటే వ్రాస్తానుమీకు. నరే తిరుమన్నామలై వెడదాము.

ఇంతకన్న నేను పొందవలసినదీ, నేను వున్నకంగా వ్రాయవలసిందీ ఏముంది ?

నేను పనిలోనించి విరమించుకోవా లనుకుంటున్నాను. I am sick of these Training Schools. అందుకనీ, బెజవాడకి కనిగిరి చాలా దూరమనీ, ఆత్మ లేని ఆ హెడ్క్వార్టర్స్ భరించలేక శలవపెట్టాను. పాపం హృదయాన్ని మూలమూలలా గోకాడు నామీద యిష్టం చూపేందుకు. వీళ్లందరికీ నన్ను చూస్తే ఈర్ష్య. అందువల్లనే వాళ్ళకి నన్నెంత యిష్టపడాలన్నా వాళ్ళకి చాత కాదు.

నేను భారతి చదవను.

33

బెజవాడ

9—12—34

My Dear Saint,

మొన్న ఎవరో మిమ్మల్ని చెడ్డగా మాట్లాడుతున్నారు— ఏమీ చెడ్డఅనేది ఏ కోశానాలేని మిమ్మల్ని ! పోనీ తప్పుగా అర్థం చేసుకునేందుకు వీలిచ్చే పనిచెయ్యని మిమ్మల్ని. పంతం

పట్టి ప్రజలు విషయాన్ని ఎందుకూ నంకరతిప్పి అర్థం చేసుకుంటారు ? Wedehoussé అర్థంకాదేమో నాల్గకి. మొన్న ఒక స్నేహితుడు వోడ్ హవుస్ కథనిఅడిగి నాచేత రెండోసారి చదివించుకుని, మెచ్చుకుంటో, ఆనందిస్తో, చప్పున అన్నాడుకదా—“నాణోడి నకిళ్లు ఎంతమందికి ఈకథని ఆనందించేశక్తి వుంటుంది ?” అని.

అప్పుడు ఆతని అభిప్రాయం తెప్పనుకున్నాను, కాని ఇప్పుడు తెలుస్తోంది నాకన్న మనుషులసంగతి ఆతనికే ఎక్కువ తెలుసునని. ఇంగ్లీషు తెలిసినవాళ్లు చక్కలిగింతలుపెట్టే వోడ్ హవుస్ నీ, తెలుగు తెలిసినవాళ్లు (స్ట్రోతాలనుకోకండి) మీ మృదువైన తాకుళ్లనీ (touches) ఎల్లామెచ్చుకొని ఆనందించకండా వుండగలరో నాకర్థంకాదు. నిన్నరాత్రి నా admirers కొంతమంది, మీ వారూధినీ, చెంచు—తప్ప తక్కినవన్ని వుత్త తుక్కు అన్నారు. అంటేనే ? నేను చిరునవ్వునవ్వి వాళ్లు మరి వెంకట చలారాధకులవడంవల్ల మీ ప్రాశస్త్యాన్ని గుర్తించటం లేదనుకున్నాను.

డబ్బులేదు యీ శలవల్లో. మళ్లీ ఎక్కడో చేరాలి. కాని మళ్లీ ప్రైయినింగువిద్యార్థి మొహం చూడడమంటే అసహ్యంగా వుంది. ఇట్లా సోమరిగా కూచోడం, పనిలేకండా తిరగడం, ఏ ఉద్దేశ్యమూ లేకండా కలలుకనడమూ, నా fate మీదా, బలహీనత్వంమీద బలహీనంగా తిరగపడడమూ—ఇటా నన్ను వొదిలేస్తే బావుండును.

రాజమండ్రి వస్తానా ? చాలా సందేహం. కదలడమంటే చాలా బద్ధకం. నేను వొస్తే గొప్ప ‘మిగిలి’ అద్భుతం జరిగిందన్నమాట. ఇట్లా కూచుని నీలా ఆకాశంమీద చల్లనిగాలిలో

తేలుతో మారిపోయే తెల్లని మబ్బులవంకా కాలవదగ్గరపోయే పడవల తెరచాపలవంక చూస్తోవుంటావని—నేను వీటిని వాదిలి కదిలిరాలేను. ఇదేమన్నా జబ్బా! కదలడం ఇష్టంఉండదు? పని అంటే శ్రమ. ఈ రెండునెలల కాలవల్లో ఇక్కడ కోర్టు, బ్యాంకులు, వృత్తిపన్ను ఆఫీసులు, వకీళ్లు, డాక్టర్లు, చివరికి హెడ్మాస్టర్లు, ఈ బరువులన్నీ ఎట్లా వుపేక్షచేసి తప్పించుకుని, నిర్వుత్తి అవలంభించానో మీకు వ్రాయగలిగితే, మీకు అర్థమవుతుంది ఎందుకు కదలడం నాచేతకాదో! కదలడం, మాట్లాడటం, వేలు కదిలించడం ఇష్టంలేదు. ఎక్కడో ఏమిటో చెబిపోయింది నాలో. మీకూ నాకన్న ఇంకా సుఖం, సోమరితనం ఇష్టమే కూడా, ఎర్రని ధర్మదీక్షకిలాంగి, కాలాన్ని బలియిస్తారు. పెద్దాడ కామేశ్వరమ్మ మాయంటికి వచ్చింది. Shallow and sweet.

38

నెల్లూరు
9-3-37

My Dear Fast-becoming slave to a son-in-law,

ఏం చెయ్యను నేను మిమ్మన్ని రాజమండ్రినించి బెజవాడ రప్పించేందుకు—లేని, చెవిటి, గుడ్డి, దేవుణ్ణి ప్రార్థించనా?

ఈ నెల్లూరులోనాకు ఆ paul Brunton ఎక్కడ దొరుకుతుంది? చాపలుతప్ప ఇక్కడ ఏమీ దొరకవు. నెల్లూరు నెరజాణలు వుత్త కథలు (myth.)

The fast ones are ugly

The loose ones nasty.

క్రిస్టియను పిల్లలుతప్ప.

పిచ్చిఅయ్యర్లు నన్ను ఆడపిల్లలబడికి ఎందుకు మారుస్తాడు? వివాహాన్ని గురించి నా అభిప్రాయాలు ఇట్లాంటివని complain

చేస్తున్నాట్ట. నేను బల్లీ బోగం అమ్మాయితో సరసాలాడుతున్నానని ను—పైకి వ్రాశాట్ట.

అవును నాకు ఎప్పుడూ తెలుసు. నాకన్న మీకే ఆడవాళ్ల సంగతి బాగా తెలుసునని, సౌందర్యాన్ని ఆరాధిస్తున్నాను, ఇన్నాల్లూ, పైసగంభాగాన్ని. ఇప్పుడు darker side realise చేస్తున్నాను. వ్రాతల్లో చూపుతున్నాను.

ఈమధ్య చాలా ఉత్సాహంగా సంతోషంగావుంది. ఏమీ కారణం లేకండానే—తెలీదూమీను—అదే—పూరికే బతికి వుండడమే ఆనందంలాగు. ఈబడి నాలుగుమూలలా, చిరు నవ్వుల్ని సంతోషాన్ని వెదచల్లుతున్నాను. నా విద్యార్థుల idol ని—కాని అందరూ మొగ్గు—రాత్రి వాచరుకికూడా భార్య లేదు. కుక్కకూడా మొగది ఈ ఆవరణలో.

నిన్నరాత్రి వెన్నెల ఎంత బాధించింది ! నవుంసకుడిబాధ తెలిసివోస్తోంది. కోర్కీ, కాని వీలులేదు.

ఎప్పుడుపెళ్లి ! ఎక్కడ ? ఎప్పుడు ?

‘మేట్’ లేకండా గంతులేనే చలం.

ఒకటే సృష్టిస్తున్నాను, సారసత్వంలో—నా వీర్యశక్తిని కథల్లోకి—transmute చేస్తున్నా నచుకుంటాను.

3౫

నెల్లూరు

6—5—35

My Dear Ram,

మానం భక్తుడి భూషణం.

మీమీద కోపంగావుంది. నా వ్యాసం ‘ఆనందం’ బావున్నదన్నారు మీరు. కాని మీరు ఆ పత్రాని విమర్శిస్తే, నావ్యాసం

సంగతిమాత్రం ఏమీ వ్రాయకుండా పూరుకున్నారు. ఎందుకు ? నాకు ఎక్స్ప్రెజ్ మెంటు అక్కర్లేదని మీకు తెలుసు. కాని మీరు—మీ రే—మీ వంటివారే — నా గొప్ప స్నేహితులు, చివరికి మీరుకూడా, నా సంగతి వాచి లేశారం పే బాధకలిగింది.

పోనీండి ఆ సంగతి.

ఈ పత్రికల సంగతి ఏమంటారు ? కథల కోసం వాళ్ల గోల ఎట్లా భరిస్తున్నారు ? 'భక్తి' మీద వ్యాసాలు వ్రాసి వాళ్ల మొహాల గుమ్మరించరాదూ.

3౬

నెల్లూరు

28—6—35

My Dear Astrologer,

ఈ సంవత్సరం నాకు గొప్ప విషయాలు జరుగుతాయి అంటున్నారు జ్యోతిష్కులు. ఈ వాగ్దాతలు చాలా ఐనాయి. మోసపోవడం మానేశాను. ప్రతి కోర్త జ్యోతిష్కుడూ నా అదృష్టాన్ని ఓ సంవత్సరం వెనక్కి నెట్టేస్తాడు. Quite right. జీవితం అంతే. వాటిమీది రుచిపోయినప్పుడే, గొప్ప సంగతులు తటస్థిస్తాయి—అట్లానే వేదాంతులు తయారుకావడం ఇట్లా disappoint అయి ఈ లోకంలోని మధురమైన అనుభవాల్ని, లోకాన్నీ ప్రేమించవద్దని బోధించడం ప్రారంభిస్తారు. It is all stupid and bitter- అయినా ఇంక నాకు కావలిసింది ఏముంది ? ఎప్పుడు మళ్లీ ప్రేమలో చిక్కుకుంటానని తప్ప ! (When am I to have a nice love-affair ?) శుక్రుడు నా జాతకంమీద పనిచెయ్యడం ప్రారంభించాలి. Venus will

have to take me in hand when ? When I am sans eyes, sans teeth, sans p—?

సుబ్బారావు ? ఓకథ చెపుతాడు—

ఒక జ్యోతిష్కిడు ఒకాయన్ని అన్నాట్ట.

“మీకు గొప్పతనం, భాగ్యం—అన్నీ ముప్పై రొండ్లోయేట తట స్తిస్తాయి.”

“ఆయిస్సు?”

“ఇరవై తొమ్మిదేళ్లు.

Am I bitter ? మధురమైన దీక్షుతులుగారి మీదకాదు—
కూరమైన యీ జీవితంమీద—నాకోపం. ఈ బడిమీద
ద్వేషం—ఎవరన్నా నన్నీ స్కూలునించి తప్పిస్తే! ఏ డిక్టేట
రన్నా యీ అధికారనందర్ని చంపేస్తే!—జీవితానికే శాపాలు
యీ పాపశాలలు—cure of life, సుందరమైన బాల్యానికే
పీడకలలు, ఉజ్వలమైన యవ్వనానికి వినాశకారణాలు—ప్రస్తుత
విద్యని తిడుతో. మూడుకరుకు కథలు వ్రాశాను.

తేదీకై నిరీక్షించుడు.

ఫిల్ముకి ఒకకథ రాశాను. మహామహానాల్లంతా మెచ్చు
కున్నారు. ఒక్కరూ కావాలనరు. ఈ లోపల ఎవడో ఓడు
'ప్లాట్' కాజేసి తన సొంతమంటాడు. ఇదీ మీ విశ్వనాథ సత్య
నారాయణగారు కీర్తించే ప్రజ్వల ఆంధ్ర.

yes I too am dull.

వదింటికి ఈబడికి వెళ్లడమే లేకపోతే! నాకు ఉపాధ్యాయు
డుగా ప్రమాదము అంటున్నాడు మీ జ్యోతిష్కుడు. నా పిల్ల
లతో కలిసి ఏడుగ్లో పాడుకుతిరిగే వాణ్ణివుతానేమో కను
క్కొండి, సారస్వతకీర్తా ! నాకు !!!

తుక్కు. ఈ పాఠశాలల బురదనించి నన్ను తప్పించేటంత
డబ్బు ఇస్తుందా అక్కీర్తి !

మీరే ఇక్కడికి బదిలీ అయితే యీ జీవరాహిత్యాన్ని
సంతోషంతో భరిద్దను.

My God, these model lessons and observa-
tion books.

Hell.

That H. m's face !

32

బెజవాడ

28—8—35

My Dear Mosquito-Killer,

మీదోమల మహాసభ చాలా బావుందినాకు, అట్లాంటివి
వ్రాయడంలో మీసమానులులేరు. నే నీయాడాదిలోపలే పని
మానుకుందామను కుంటున్నాను. జాతకాలూ సాముద్రికాలూ,
మానుకో నంటున్నాయి.

మిమ్మల్ని నెల్లూరుకన్నా, నన్ను రాజమండ్రికన్నా, ఇద్దరినీ
గుంటూరికన్నా ఎందుకు బదిలీ చెయ్యరు ?

నేను వ్రాసిన 'మృత్యువు' ని గురించి—Thanks for your
assurance- ఏమిటంటే, నేను ప్రేమ కథవ్రాసినప్పుడు, దాని
విలపని నేను తెలుసుకోగలను. కాని ఆధ్యాత్మిక విషయాలు
వ్రాసినప్పుడు, అర్థంలేని చత్త్రవాశా నేమోనని భయమేస్తుంది.
అందుకని ఇతర్ల అభిప్రాయాన్ని అడుగుతాను.

సరిగా మీరర్థం చేసుకోగలగడం అది మీ మంచితనం.
ఏమనిషి ఇచ్చే పరిష్కారాలైనా (solutions) యీ ప్రపంచ
సమస్యల్ని తీర్చగల సత్వాలైతే, (ముఖ్యంగా నా solutions)

యీ ప్రపంచం చాలా స్వల్పమైన ప్రపంచమూ, దివాలాబాస దేవుడూ ఐవుండాలి. Indeed it would be a poor world and a bankrupt God, if any man's solutions will be anything approaching truth-especially mine.

కాని నేను నిశ్చయంగా తెలుసుకోవాలనుకున్న దేమిటంటే, అది (మృత్యువు) ఆలోచించేట్టు చేస్తుందా—మనుష్యులకీ, పనులకీ వాళ్లు కలగనలేని కొత్త విలువలు పున్నాయని తెలుసుకునేట్టు చేస్తుందా అని. And perhaps it would be only you who could understand and appreciate my struggle to analyse and adjust and understand this complex world.

మీరు గొప్పవారవుతున్నట్టు కనపడతోంది. స్పెల్లింగు తప్పులు నాస్తున్నాడు. స్పెల్లింగు జాగ్రత్తగా వ్రాసేమనిషి, అల్పుడూ, నీచుడూ, calculating అని నా నమ్మకం. ఉదాహరణం రామక్రిష్ణరామాలాకటశివుడూ.

మళ్ళీ వొచ్చాను యీవూరు యీ పాడుపని చెయ్యడానికి. కాని పనిలో మునిగివుంటేనే, కొంతవరకన్నా ఇతరులకు ఉపయోగపడుతో, నా విచారాన్ని మరుస్తాను.

మీకు అల్పుడూ ! చాలా ఖర్చుకడూ సంపాదించడం ! సంపాదించే ప్రయత్నంకన్నా సంపాదించి తరవాత వుంటుంది అనలుబాధ.

ముద్దుకృష్ణబావ అతనిమల్లేనే మాట్లాడుతాడు—విధం—మనోరంజనం—boring- అంతా అతనిఅచ్చు. ఎవరు ఎవరిదగ్గి రించి నేర్చుకున్నారో, ఆ యిద్దరో !

మీనించి కాకపోతే, (మృత్యువుని) అంత మెచ్చుకోడం ముఖస్తుతికింద కట్టేవాణ్ణి. కొత్త అన్వేషణానికి మీ వుత్తరం నాకు కొత్త ధైర్యాన్ని ఇస్తోంది.

35

నెల్లూరు

15—7—35

My Dear Science,

నే ననుకున్నట్టే, నా 'మృత్యువు' చదివేవాళ్ళకి అర్థంకానంత కష్టంగావుంది. నేనిచ్చిన ఒకటిరెండు డెబ్బలు వాళ్ళకి బావున్నాయి. జీవితం క్రమంగా బాధాకరం అయిపోతోందినాకు.

I have lost my bouyancy, but not my boyancy yet. జీవితపు ఘోరమంతా ప్రస్తుతం నా బొటన వేలుమీద కురుపులో కేంద్రీకరించింది.

జాగ్రఫీ, హిస్టరీ, పిల్లల అభివృద్ధికి ఎంత భంగకరాలో బోధిస్తున్నాను. గడిచిన పదిరోజులూ చాలా మనసు బాధలోవున్నాను. ఎంతకాలం ఇట్లా ?

ఎవరో సాయుధుడు నాబతుకుని 51 వరకేనని కత్తిరించాడు. చాలావుంది నేనీ ప్రపంచంలో చెయ్యనలిసింది. అంత త్వరగా వెళ్లిపోవాలంటే, నన్ను చూసి దిగులు పుడుతోంది. నా జాతకం చూడండి నిజమేమో, చాలా భీమాఅన్నా చేస్తాను.

ఏం విశేషాలు ?

When is my new love affair ?

సుందరమైన మీ ఆత్మని హోమోపతి మాత్రులకింద దాచుకోకపోతే, అపారమైన కీర్తినిపొందిన ఇంకో గొప్ప దీక్షిత్ ఉన్నాడని తెలిసేది మీకు. మీరెంత పాడుగో అతను అంత లావు. మీరు మాటలతో ఎంత హాస్యం కల్పిస్తారో, అతను మొహంలో అంత చూపుతాడు.

I wish I too could sell my Muse, in exchange for the goods you got. అట్లాంటి వాతావరణంలో (అందమైన

హైస్కూలు అమ్మాయిలు) పదిజన్మలవరకు ఒక్కమాట వ్రాయ లేకపోయినా దిగులుపడను. అవును యీ ఆడపిల్లలు అట్లాంటి చిక్కుల్లోకి దిగుతారు. గోలపడకండి. అట్లాంటి అసహ్యపు గోలలు మీరు పడలేరు.

నాలుగురోజులకిందటే, నన్ను ఆరుగంటల్లో ఒక యిల్లువొదిలి పోమ్మన్నారు — ఓ విద్యార్థిని నాకోసం వొచ్చిందని. ఆ అమ్మాయి, ఆమె అక్కవొచ్చి గంటలకొద్దీ కూచుంటారు, ఏమీ పనిలేకుండా, నాకు ఇబ్బందులు కల్పిస్తూ. వాళ్లని వెళ్లమనను—నేను పిరికివాణ్ణి అని feel కావడం నా మనసొప్పదు.

కడపటి వాళ్లలు

1. మా హెడ్మాస్టరుకి ముసలికోపమో, అజీర్నమో పుడుతోంది.

2. ముయ్యడానికి తలుపులులేని సగం పడిపోయినయింటో కావరం నేను.

3. ఈవారం పద్మావతి వస్తోంది ఇక్కడికి.

4. మా పిల్లలు రుషీవాలీబడికి స్వస్తి చెప్పబోతున్నారు.

3౯

బెజవాడ

My Dear Gander,

24—8—35

ఈ నిమిషాన మాయింటిముందు డాక్టరు మూంజీ ఊరేగుతో నెడుతున్నాడు.

అవును. వినోదినిలో నన్ను చక్కగా మెచ్చుకున్నారు. జ్వాలలో మీ సంగతీ నాసంగతీ, ఆ నాటకమూ, దేంటోనూ జవలేదు—insipid and half hearted

ఆ S. శాస్త్రి మీ సభాపతి; నేను పురాణవనితల్ని తిడుతున్నన్నాళ్లు, నాకు విరోధంగా ప్రచారంచేశాడు. ఇప్పుడు ముద్దుకృష్ణే ఆపని చేశాడుగనక, అతను రామాయణంలో పనిలేకండా చేసిన ఆ మార్పులన్నీ, స్నేహితుడికోసం వాష్టకోక తప్పక, ఎదో ముక్కుతో మూలుగుతో నాపోసుకూడా ఎత్తడం తప్పింది కాదు అతనికి.

ఇప్పుడు ముద్దుకృష్ణ editor of the strand అను కుంటున్నాడు తను.

మీ పుత్తరం ఎంతో ఉత్సాహ జనకంగావుంది.

ఈ బళ్లలో పనికి, సంసార జీవితానికి, సరిపుచ్చుకోలేక, జీవితమంతా యీ విధంగా బాధపడే రాతవున్నవాణ్ణి నేనొక్కణ్ణే అనుకున్నాను. అ బాధలే మీకుకూడా వున్నాయంటే ఆశ్చర్యంగావుంది.

చాలా కాలంకిందట నేను వివేకానంద చదవడానికి ప్రయత్నించాను. ఆయన వ్రాసినాటాలు; తక్కువరకం మేధావులకి పనికివచ్చేట్లు, బాగా నీళ్లు కలిపినట్లు కనపడ్డాయి. మళ్ళీ ప్రయత్నిస్తాను. పోయిన Sunday Times లో అరవింద అనుబంధం వేశారు. అతని యోగ అభిప్రాయాలతో ఏకీభవించను—వ్యాసాలన్ని చెప్పిందే చెప్పారు. కాని చదివినప్పుడల్లా ఏదో నిర్మలవాయువులు వింతపరిమళాలతో నాపైని వీచినట్లయింది. ఆకాశం కొత్త అందంతో వెలిగింది. (అలంకారంగాకాదు, నిజంగా కొత్త అందం కనిపించింది)

మీరిచ్చిన అధికారాన్ని పురస్కరించుకుని (దోమల మహాసభ అనే కథలో) పెన్నలో చాపలచేత—ప్రతివారినిగురించి,

ప్రతి విషయాన్ని గురించి, utter non-sense మాట్లాడిద్దామని బుద్ధి పుడుతోంది.

మొన్న నెల్లూరికి పద్మావతి వచ్చింది. కన్నడంలో మండోదరి అనే నాటకాన్ని నాకు తర్జుమాచేసి విడిపించింది. ఆ నాటకం ఎంత గొప్పదో మీకు తెలీదు. మీరుదాన్ని తెలుగు చెయ్యకూడదూ ? రామాయణంకథకి ఏమార్పు లేకండానే—ఎంతో అద్భుతంగావుంది. మండోదరి మాట్లాడిన మాటలు వ్రాస్తే ! మీరు ఉప్పొంగిపోతారు—పూర్వాచారంగావుంది. కాని కళ్ళ—గొప్పది.

౪౦

బెజవాడ

2—10—55

My Dear Bhagavathar,

చాలా పెద్దజ్వరంలో చాలా బాధపడి నయమవుతున్నాను. Enjoying this Brave new world, full of sparrows and stones.

ఈ శైలపుల్లో మీరు పెళ్లికొడుకులవేట కానియ్యరామా. Subbarow offers Tenali as a fair hunting field & bristling with వైదీకి victims. మాలతీబాగారికి చాలా సంబంధాలు తెలుసు. మిమ్మల్ని ఇక్కడికి రప్పించగలిగినంత ఆకర్షణను చూపానా ? ఈ వృత్తరం మీభార్యగారికి వ్రాయవలసింది ఆమె మిమ్మల్ని ఈవేపుకి తోలేవారే !

నన్ను అండమాన్సు బదిలీచేస్తారేమోననే భయంతో మద్రాసు వెళ్లాను. 'ఏమి వొచ్చుమొర్రో !' అని నా D. E. O. అంటున్నా, నన్నుమళ్ళీ ఆ బడికేపంపారు. విచ్చుగారు అన్నారకదా,

“ఏ అధికారి నిన్ను వౌద్ధంబాడు. తెలుగు జిల్లాలు ఆఖరపు తున్నాయి. నిన్ను ఇంక ఎక్కడికి పంపను ?” అని

ఏమంటారు ?

నన్నే అధికారిగా వేస్తేనేం మరి ?

శుకుడి జ్యోతిషం ఏమయింది ? అకీర్తీ, సంపదా, అభివృద్ధి, ప్రమోషనూ, ఏవీ అవన్నీ ? ఈ సంవత్సరంలో ఇల్లు కడతా నన్నాడు. వున్న వొక్కయిల్లూ అమ్ముతున్నాను, ప్రమోషను అన్నాడు. నన్ను నన్ను ! ఎవరు ప్రమోషన్ చేస్తారు ? నన్ను ? మనం ఇరుక్కున్న యీ గుడ్డిసందులోంచి మనని ఎవరు బైటికి లాగుతారు ? కీర్తి అన్నాడు. ఎంత అవకీర్తి యీవడునాకు ?

నన్ను రాజమండ్రి బదిలీచేసినట్టు కలవొచ్చింది.

ఎట్లావున్నారుమీరు ?

డిశంబరులో కలుసుకుందాము.

సారస్వత ప్రపంచం ఎట్లావుంది ?

రం

నెల్లూరు

1985

My Dear Boss-server,

మీ రెండుకార్డూ ఇక్కడ టీచర్లుచదివారు. టీచర్లకి ఇతరుల వుత్తరాలు చదవడం ఒక లక్షణంలాగువుంది. చదివి, నాకు ఎవరో ప్రియురాలు వ్రాసిందనుకున్నాను. నాకా అదృష్టంలేదనీ, అంత అందమైన హస్తాలు, పాదాలూ, పెదవులూ, ఇంకా అమృతమైన హృదయమూ తప్ప, ఆలేఖికి ఏస్త్రీ లక్షణమూ లేని పొడుగుంటి జమాను, అని చెప్పుకోవలసి వచ్చింది. పరమ హంస చదువుతాను. కాని పుస్తకం ఎక్కడ దొరుకుతుందో ?

నా ఆరోగ్యం భయోత్పాదంగావుంది. ఇంటికి పోవాలనే కోర్కెతో గుంజుకుంటున్నాను. గంటలు లెక్కుపెడతాను. మిమ్మల్ని కలుసుకుని నాకు యీ బాధంతా యేమిటో చెప్పకో వాలనివుంది. కాని తెలుసానాకు యీ బాధయేమిటో ! చాలా సార్లు సంతోషంగా వుంటాను. కాని ఆనందంగా వున్నానా ? లోకానికి నాకూ ఏదో సరిపడని సంబంధం ఏర్పడింది. నాకన్న గొప్పదాంటో దేంటోనో లయమైపోతే బావుంటుందనిపిస్తుంది. కాని అదేదో కనపడదు. నన్ను inspire చేసేందుకు కనిచీకటి నంకుచితమైన విశ్వాసం ఏమతంలోనో కుదిరితే బావుండును నాకు. ఏదో నిశ్చయంలేని సందేహంలో నా ఉత్సాహం నశించింది.

నన్ను వొదారేపేందుకు మధురమైన మీ సాన్నిధ్యంవుంటే ఎంత బావుండేది ! శాంతంగా మీతో గడిపిన గడియలు చాలాసార్లు జ్ఞాపకం వస్తాయి. మళ్ళీ ఎప్పుడు కలుసుకుంటాము—మళ్ళీ ఇంక విడవనఖ్యరేకండా.

ఇక్కడ యవ్వనురాలు ఓ నౌకరు మనిషివుంది. నన్ను తన రక్షకుడిగా పోషకుడిగా వుండమంటుంది. నాతో ఆడుతోంది. ఆట సరదాగావుంది. ఆమెమీదనా కేమాత్రం ఇష్టంలేదుకనక అనా కారికాదు. ఆమె ఏమొగాడితో మాట్లాడినా నామీద దూకడానికి సిద్ధంగా చుట్టూ తిరుగుతో వుంటాడు ఆమె ప్రియుడు. తమాషా ప్రపంచం !

౪౨

నెల్లూరు

My Dear Poet,

28—1—36

నన్ను ఎంతోదగ్గర తీసుకుని మాట్లాడుతోందా అనిపిస్తుంది మీ వుత్తరం. నేను మీ ఆంధ్రదేశానికి ఇన్నేళ్లమట్టి చెవుతున్నా

మాటేఅది; వాళ్ల స్త్రీలకి స్వేచ్ఛనిస్తే, యీ వివరీత మోహవ్యామోహం తగుతుందని.

Yes. I know you don't fall in love because you have to stoop to kiss—I mean, beeing so tall; and love lifts me up as I have to aspire and rise on my toes.

ఆ కృష్ణాపత్రిక ఎక్కడదొరికిందినాకు ! ఆ పత్రికపత్రిక కూడా నామీద అసహ్యపు రాతలు ప్రచురించడానికి సంకోచించదు. తన్నూలంగా సంఘనీతికి సేవచేస్తున్నానని విశ్వాసం గావును ఆ పత్రికాధిపతికి.

వారంముందే రాజుగారి మరణం నేను జోన్యంచెప్పాను కాదా !

ఇంక ఆంతరంగిక విషయాలు—మధ్యమధ్య జబ్బువల్లా ప్రేమవల్లా అభ్యంతరాలువున్నా యోగవ్యాయామం చేస్తున్నాను. ఆనందానుభవాలనీ; నాశక్తిని అభివృద్ధి చేసుకోవాలని నా ఆశయం—అంతేకాదు అవసరమైనప్పుడు ఆ సౌఖ్యాలు, వాడులుకోగల శక్తికూడా సంపాదించాలని.

కాని ఇంతవరకు — యీ ఆసనాలూ, ప్రాణాయామం, కొంతశాంతినీ, బాధా సుఖమూలేని స్థితిని, ఇవ్వడంతప్ప, నా సుఖానుభవానికి ఏమాత్రమూ సహాయం చెయ్యలేదు. నా శరీరంమీద దమ నాశక్తిని (control) పొందాను కొంత భాగం. నా సెక్సువాంఛ పూర్తిగా స్వాధీనమయింది. అంటే శరీరవాంఛ. ఎవరన్నా స్త్రీకి నేను కావలసివస్తే (నేను కావాటనేవాళ్లు ఎవరూ లేరులెండి) ఒక వారంముందు నోటీసుఇవ్వాలి. ఈ ప్రాణాయామం చేస్తున్నంతకాలం నేను నపుంసకుణ్ణి. ఇంక శాశ్వతంగా అట్లానే ఐపోతానేమోనని భయంగావుంది. కాని

ఆ అపాయాన్ని కూడా ధిక్కరిస్తున్నాను. నా యజమాని (యోగం) శాశించినకన్న ఒక్కముద్ద ఎక్కువతినడం దుస్సాధ్యం. పోనీ నా జీర్ణశక్తి వృద్ధిచెందితే మాంసాహారంమాని, నా యిష్టంవచ్చినవి—పులవలో, వొంకాయలో, మిడతలో, ఎవోవోటి తిందును.

కాని ప్రశ్న ఏమిటంటే, నేను వొదులుకున్న సాఖ్యాలకి బదులు నాకేమీ ఇవ్వనప్పుడు, ఇవన్నీ వొదులుకోడం ఎందుకని. ఇంతవరకు విరాగం (negative) తప్ప ఏమీ కనపడదు.

మితంగానే సాధనచేస్తున్నాను. ఒకటి—యీ యోగం ఏదో శరీరాన్ని మనసునీ నిర్మలంగా ఉన్నాయి అనేట్లు చేస్తుంది. makes you feel clean. కాని కవిత్వమూ, రసికత్వమూ నన్ను బాధిస్తున్నాయి. ఈ మారుతమూ, వెన్నెలా, అందమైన స్త్రీలూ, ఆకాశమూ,—వీటివల్ల గుండె కొట్టుకుంటుంది. ఆశపడతాను — కాని వారం నోటీసు — ఈ లోపల ఛాన్సు పోతుంది.

నవ్వుతున్నారా ?

ఏమైతేనేం ? జీవితం నామీద దయతలుస్తోంది. రోజులు శాంతంగావున్నాయి—బాధా సుఖమూ—ఏమీ లేకండా—అశాంతిలేదు తీవ్రసుఖ సంచలనమూలేదు, ఏరోజో తుపాను బద్దలవుతుందిగావును—సాముద్రకుడు చెప్పుతున్నట్టు.

Then I will paint this Nellore red

ఎట్లా వున్నారమీరు ? రామకృష్ణ—(పరమహంస) అవీ ?

కనక ఇట్లా బతకాలీమనం ? బతికి ? ముసలివాళ్లమై చావాలీ ? తరవాత ?

జార్జిగారికోసం నూరతాళం! మాంసం చాపలూచోదొరకవు.
ఈగలూ, దోమలూతప్ప.

ఏవోవోటి వ్రాయండినాకు.

పచ్చి విటమినులు తింటున్నాను. మనం సంతోషంగా పచ్చి
విటమినులు తింటో కలిసి గడిపిన గుంటూరు రోజులు జ్ఞాపకం
వున్నాయా? ఈ విచారమయమైన జీవితంలో సంతోషంగా
గడిపిన రోజుల్లో కొన్ని అవి.

మంచిమంచివి వ్రాస్తున్నాను.

౪౩

నెల్లూరు

26—4—56

Darling Baby,

గడిచిన కొన్ని సంవత్సరాలనించి మీకు వ్రాయాలని
ప్రయత్నం—పొద్దున్న కొద్ది నిమిషాలువుండే చల్లని సమయంలో
ఊబడి మమ్మన్ని చంపి, పదకొండింటికి మా యిష్టప్రకారం,
మాడడమో, చమటలూరడమో, నిర్ణయించుకోమని, బైట
పారేస్తుంది. రాత్రులు బావుంటాయి, కాని వొంటరి పడక
శాంతిని భంగంచేస్తుంది—అందులో కొద్ది గజాలదూరంలో
నవ్వే సుందరి—అయితే కొన్ని అడుగులు దూకాలి నామేడ
మీదనుంచి అందని ఆమెకోసం. ఈ ఎండాకాలం ఇంటిదగ్గర
గడపనంటున్నాడు జ్యోతిష్కుడు. ఇంటినించి, మధురమైన ఇంటి
నించి (home, sweet home) నన్ను దూరం చెయ్యగలది,
గొప్ప దురవృష్టమో, అదృష్టమో, గొప్ప శృంగారమోవి
వుండాలి. ఒకవేళ నన్ను డిప్టీ-ఇన్స్పెక్టరుగా పంపుతారా? అంత
ఘాతుకకార్యం చేస్తారంటారా?—ఇంతవేడి ఎండలకాలంలో

భార్య చెమటనించి భర్తచమటని విడతీస్తారా, ఎంత అధికారులైనా !

మీరు నాతోపున్న ఆ రెండురోజులూ చాలా బావున్నాయి. కొంచెం మార్పువుందిమీలో. ఏంమార్పో ఇప్పుడు జ్ఞాపకం లేదు.

మీ స్నేహితుడు ఒక darling- మీసమితి స్నేహితులమల్లే కాదు. ఈపాటికి An occasional dose of him would be healthy to this sinner.

రమణమహర్షి గారిని enjoy చేశారా ?

ఆ రెండురోజులూ—అంటే, మీరు నాతోపున్న ఆగంటలు—నాకు తలనొప్పి—మీతో చెప్పడం ఇష్టంలేక పోయింది.

If not you would have found wisdom running from the withered lips of this fool.

వొంటరిగా, ఒంటరిగా, రోజులకి రోజులు, యీగదిలో కూచుని, కళ్లు చీకట్లు పడ్డదాకా, చదువుతో.

మనుషుల సహవాసమూ, వాళ్ల సంభాషణా నాకెందుకంత అసహ్యం ? ఎందుకంత (silly) 'సిల్లీ'గా వుంటుంది ? నా 'సిల్లీనెస్' వాళ్ల 'సిల్లీనెస్'కి ఎందుకంత భిన్నం ?

మీతో ఎంతో మాట్లాడాలనివుంది—కాని మీరు లేరు.

Let it be in our souls that there was much left unsaid between us.

And let the longing thus exist to meet again.

చెప్పకోకండా మిగిలింది మనమధ్య మిగిలిపోయిందన్న సంగతి మన అత్తలమీద వుండనీడి.

ఇంకా కలుసుకోవాలనే యీ వాంఛని అట్లానే వున్నీడి.

మంచిమంచివి వ్రాస్తున్నాను—ఈ ప్రకారంవ్రాస్తే, యీ

వేడికాలపు మధ్యాహ్నాల, భగ్గుమని తగలవడగల వాటికన్న
సంఖ్య మీరిపోతాయేమో !

౪౪

బెజవాడ

22—5—36

My Dear Monarch of kanigiri ruins.

So, poor chapie,

ఎండాకాలం శలవల్లో మీచేత శలవపెట్టించారా ! కనిగిరి
బావుంటుందట—నీళ్లు, కూరలూ దొరకవు, కోళ్లు, ఆడ
పిల్లలూ, కొండలూ, ప్రేమించే నావంటివాడికి బావుంది. The
place is picturesque. వెళ్ళకండి.

ఈ నిరంతర—తారుమార్లలో (బదలాయించులు) ఛాన్సు
మన్నిద్దర్ని ఒకచోట ఎప్పుడు కలుపుతుంది ?

బదిలీచేసి—కత్తిచూపి కదలమంటేగాని ఏవూరూ వద
లను—రమణమహర్షి దగ్గిరకై నానరే.

Let me dream

మంచి తలనొప్పి ప్రోత్సహించింద, ఈవాళ పొద్దున్న నీ
స్నానంతొట్టిలో కూచుని ఆలోచన ప్రారంభించాను.

లోకం మాయలంటారు కొందరు. వాళ్లే ఆధ్యాత్మిక
యత్నం వాస్తవం—అంటారు. వాళ్ల ప్రతికర్షులు, ఈ ఆధ్యా
త్మిక అనుభవం మాయలనీ, సుఖానుభవమే వాస్తవమనీ
అంటారు. నా కేమనిపించిందంటే ఆ రెండూ మాయేనని—
అన్నీ—జీవితమంతా మాయే.

మీ జ్యోతిష్కుడు ఏమీ వ్రాయడే ? నా రాజయోగం
గొప్ప తలనొప్పితో, ప్రాసిక్యూషన్ బెదిరింపు ఉత్తరంతో

ప్రారంభించింది. మీరు వచ్చినప్పుడు మీతో ఒక గొప్ప స్వగతం (monologue) మాట్లాడాలనుకున్నాను. మీరు పిచ్చుమ్మ (మాలపిచ్చుమ్మ అనే యోగిని) ప్రణయంలో నిమగ్నమై నాకు వ్యవధి నివ్వలేదు.

సంసార కాన్ఫరెన్సుకి పద్మావతి వస్తుందిట.

మీ తెలుగు ఉత్తరంలో వాక్యాలు సహజంగాలేవు.

ఇంకేమిటి ?

మీ అల్లుడు చీకాకు పరిచాడా మిమ్మల్ని ? చించి తగాదాలు జరిగాయా ? ఆ Chappie ని చూస్తే ఇష్టమేనామీకు ? అల్లుడిగాకాదు—for himself ?

బ్రూక్ బాన్సు టీ కంపెనీలో కనుక్కొండి మీ పుస్తకం ఏ మవుతుందోనని అదుర్దాగావుంది. ఏమిటి ? ఆ కంపెనీవాళ్లు నాపేరు విననేలేదా ? తెలుగు పత్రికలు చదవరా ? పైగా తెలుగువాళ్లకి 'టీ' అమ్ముతారా ? నిజమా ?

౪౫

బేజవాడ

8—6—36

My Dear Brahmin,

Your dear letter ! ఇప్పుడు free గా వున్నారాగా ! పెద్దవి ఏవన్నా వ్రాయరాదు ? మిమ్మల్ని సన్నా తిట్టిన silly-chap సరహరిశెట్టి వెంకటరత్నంట్ట. ఆ ఆంధ్రహృదయ వ్రాసిన అతను అతని పుస్తకాన్ని మెచ్చుకోని వాళ్లనందరీ తిట్టడనుకున్నాను. కాని జానకిరాం అన్నాడు.

బ్రహ్మల్ని తిట్టాడని. ఏమీ కల్మషములేని నూనంటి వారి మీద అంతవిషం గుమ్మరించడం, it is a pity. అది విమర్శ

కాదు. It is hatred for people who have succeeded
నక్కా ద్రాక్షపళ్ళూ.

౪౬

బెజవాడ

31—10—36

My Dear Deekshit.

హతాశ్తుగా శలవ పెట్టి వచ్చేశాను. ఏమవుతుందో తెలీదు.
ఏమైతేనేం, నేను త్వరలోనే యీపని మానెయ్యబోతున్నాను.
చూశారా, ఏమిటంటే, నా పిల్లల్ని చదివించాలని, వాళ్ళకి పెళ్లిళ్లు
చెయ్యాలని ఏమీ వ్యామోహంలేదు. మా అబ్బాయి రాడీ
ఐనా, అమ్మాయిలు వేళ్ళైతేనా, నాకు సంతోషం, సమ్మతం—
నాకు ఏమీ ఆస్తిలేదని తెలుసుమీకు. కనక నేను స్వతంత్రుణ్ణి,
నా ఆత్మ నాదిఅని అనుకోవచ్చు.

23 తారీఖు హిందూ చూశాను. తమాషాగుంపులో చేర్చారు
నాపేరు—అందరూ అసహ్యపు మనుషులు.

అవును—మీరు serious high-souled కవిత్వం వ్రాయాలి.

నాకు కొత్త వుద్యోగమయింది. ఒకటి రెండురోజులకన్న
శలవ దొరకదు. నేను పొద్దున్నా, సాయిత్త్రం, రాత్రీ, మా
కారుకి డ్రైవర్ని, కనక అక్కడికి రావడానికి పీలుండదు.

ఇంక ఆ టీచరుపని చెయ్యలేను. మంచి హెడ్మాస్టరు దొరికితే
తప్ప చాలా ఘోరంగావుంది.

సరే, మీ భగవద్గీత (దీక్షితులుగారు తెలుగు చేశారు భగవద్గీత) పంపండి. ఇదివరకటి తెలుగు ఇంగ్లీషు భగవద్గీతలు అర్థం
కాలేదునాకు. The original itself looked to me childish.

మీ మాధుర్యం భగవద్గీతకి జీవమూ, ఆకర్షణ ఇచ్చిందనుకుంటాను.

సరే, మీ వైద్యంకింద ప్రవేశిస్తాను. మీ భౌతిక ఆధ్యాత్మిక ఔషధాలతో రండి.

కారు డ్రైవింగుకి జీతమా ?—తిండి, చాలా చవక వుద్యోగం.

ఈసారి మీరు వచ్చినప్పుడు కారులో కూచుని నేనేం చేస్తానో అని భయపడక్కర్లేదు. రోడ్డుమీద పండుల్ని తప్ప ఎవరినీ హత్యచెయ్యటంలేదు నేను—శేషా—ముద్దు—నూ వాటిల్లో కలవగలిగి తే ఎంత జాప్తుంది.

32

బెజవాడ

20—11—36

My Dear Deekshit,

రైల్వే కంపెనీవాళ్లు చాకటిక్కెట్లు ఇస్తారుట చూశారా ? అవికొని తిరుగుదామా ? చెన్నపట్నంనించి తిరువన్నామలై ఎంతదూరం ?

ఒకటే కథలు వ్యాసాలు వ్రాయాలని జ్వరంలాగు పట్టుకుంది. నా సీరసమైన శరీరమేలభ్యంతర పరచకపోతే, ఎంత వ్రాద్దనో ! ఇట్లాంటి వ్రాతజ్వరం మీ అనుభవంలోనూ వుండి వుంటుంది. ఆ ఆవేశం మననిపట్టిందా, ఆట, పిల్లలు వ్యాయామం, సౌఖ్యం, అన్నీవొదిలి, చమటోడ్చి పనిచేసి, మన మనసు లోపలిదంతా మాటలతో వెలిబుచ్చుతాము. పర్యవసానం ? ఏతుక్కు ప్రతికాధిపతోదాన్ని తప్పలతో ప్రచురించడానికే

కటాక్షిస్తాడు. ఏ అవలించే పాఠకుడో, ఇక్కడా అక్కడా కొంచెంచూసి, పుస్తకం కిందపాడేసి, అటుతిరిగి నిద్రపోతాడు.

౪౮

నెలవార

17—12—33

My Dear Ramana Sevak,

Ofcourse I know the theory of the True Path కాని కష్టమల్లా ప్రవేశం. ఆ వేదాంతమార్గమే సత్యమనిపిస్తోంది. అదే సత్యమైతే, సిద్ధంగాలేను నేను.

Restless without knowing what is making me rest less.

If D. I. ship makes you overlook the Krishna's beauty it is a damned distress Job indeed;

ఏదోవాకటి వ్రాస్తోనే వున్నాను. నాభార్య ఇల్లు కట్టడానికి చేసే ప్రయత్నాలని చెడకొట్టే పనిలో నిమగ్నుణ్ణి ఉన్నాను. నా ఆదాతో కాదులెండి. ఇంతవరకు అయిదురూపాయలు ఆదా లేకున్నాను.

రంజి. నా పెదసరపు బుద్ధిమీద ఆమెమీకు ఉపన్యాసాలు ఇస్తారు—విందుగుగాని.

తెనాలి లక్ష్మీగ్రంథ ప్రచారిణీవారి అత్యుత్తమ గ్రంథములు

కృష్ణకథకము (మూలం)	0	2
భాగ్యశతకము ,,	0	2
సంధ్యావందనము (అచ్చులో)		
శ్రీ లక్ష్మీవ్రసింహ స్తోత్రము ,,		
శబ్ద మణ్డరి ,,		
మక్కిణీ కల్యాణము ,,		
గజేంద్ర మోక్షము ,,		
తెలుగు కావీలు 1 to 5 ,,		
యక్కమ్మ (కథలు)	0	12
చలం ఉత్తరాలు	1	0
వెలుగు పీఠలు (పి. వి. హనుమంతరావు)	0	12
నల్లపిల్ల (ధనికొండ)	0	12
పల్లెయగాయలు (రవి)	0	12
త్రినేణి - పద్యములు (ఏటుకూరి వేంకటవరసయ్య)	1	8
కొల్లాపురి (నవల)	1	0
కుమారసంభవము (నాటకము)	1	4
భగవదీత (కల్యాణానంద భాగతి స్వామిలవారు)	5	0
ఆదృష్టము (అచ్చులో)	1	0
మైదానము ,,	1	0
ఆమీనా ,,	1	0
పుష్పబాణవిలాసము	0	2
రామలింగేశ్వర స్తవము	0	1
లక్ష్మీనరసింహ స్తవము	0	0
సంస్కృత న్యాయములు	2	4
గణితబోధిని	0	4
ఎక్కాలపు స్తవము	0	1
సుమతిశతకము (మూలం)	0	2
సుమతిశతకము (టీక)	0	4
దాశరథీ శతకము (మూలం)	0	2
హిందీ పద్యమాల	0	2

అశ్విని పదార్థ ప్రాసాద,
— ఆంధ్ర లి. —

